

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm.

Dagligt avsett för abonnenterna för Laholm stad och på Hållad, Markaryd samt angränsande delar av sydöstra Småland och nordvästra Skåne. Läsnummer 12 öre.

Redaktör: GUSTAF BEERTLAND.

Telefoner:

Redaktionen 500
Redaktör Gustaf Beertland
bostad 199
Expeditionen och annonsskontoret 299
Annonsschef Axel Larsson
bostad 299

Prenumerationspris:

Vid postprenumerations och hemlevering betalas 17,- halvt 9:25, kvartal 5,- och månad 1:85. Vid avskrivning på tidningsansvar: Helt 16,- halv 8:85, kvartal 4:50 och månad 1:75.

Annonspriiser:

För en text 21 öre 9 mm.
Textlängd 23 öre 9 mm.
Särskild betalt för
läggning i textlängd 23
Annonser till första sidan mot-
tagas icke.
Under rubrikerna: Borttappat,
Onska hyra och Platsökande
de 18 öre pr mm.
Förlovnings-, äktenskaps-, välsö-
d och födeläbarnsannonser 6 kronor,
10 proc. förhöjning för an-
sökan inlämnade efter kl. 8 fm,
till införande i samma
tidning.

Dödsfall

Vår kära lilla mor,
mormor och farmor
änkefru

Elna Svensson

har i dag lugnt och stilla av-
lidit i sitt 83:e levnadsår, djupt
sörjd och saknad av oss, syster
och många vänner, är det vår
smärtsamma plikt att tillkän-
nagiva.

Mörkhult den 16/7 1948.

NANNY

SIMON o. SIGRID

AGDA

Barnbarn o. barnbarnsbarn.

Min sällhetssad, jag väntar dig,
Jag redo är, jag kläder mig,
I vita högtidsdräkten.
Kom Jesu!

"Ja, jag kommer snart"

Du svarar mig, jag hörer klart
Din röst i morgonviken.
Ära, ära vare Herren!Viken ifrån,
Sörger alla,
Gudi vill jag mig befalla.

Tack kära mor för allt.

Vår kära Mor och Farmor

Johanna Wennström

har i dag stilla avlidit i sitt
89:e levnadsår, innerligt sörjd
och saknad av oss, släkt och
vänner.Jonstorp, Våxtorp den 15
juli 1948.

AGNES

EWALD o. MARTHA

Rolf, Lars-Arne.

Se Jesus är ett tröstligt namn
Och i all nöd vår sälla häm,
Igenom Jesu få vi nåd,
Och finna på det bästa råd.

Andréns

Begravningsbyrå

KISTOR OCH SVEPNINGAR
alla prislägen. Allt ombesörjes.
Stortorget, Laholm, Tel. 69.
Sommarbost. Mellbystrand. Tel. 69

Sigfr. E. Anderssons

Begravningsbyrå

Gamlebyatan, Laholm.

Kistor, Svepningsar

till platsens billigaste priser.
Allt ombesörjes. Tel. 175.

KRANSAR OCH BUKETTER.

Smakfullt bundna.

Till humana priser.

Kist- o. Altardekorationer utföras

FLORA BLOMSTERHANDEL.

Tel. 114, Laholm.

Vid DÖDSFALL.

Vänd Eder till

VEINGE BEGRÄVNINGSBYRÅ.

KRANSAR, BUKETTER, SVEP-

NINGAR OCH KISTOR till ortens

lägsta priser.

Blomsterförmedling till in- och ut-

landet.

Hämtning från dödsorten ombesörjes.

VEINGE MOBELAFFÄR. TEL. 61.

SVENSSONS BEGRÄVNINGSS.

BYRÅ.

Tel. 54 Ränneslöv.

Tel. 68 Vallberga.

KISTOR OCH TILLBEHÖR.

I alla prislägen.

Hämtningar & dödsorterna.

Allt ombesörjes.

Perstorps jaktvårdsområde

avhåller sitt ord. sammanträde

hos Bengt Olofsson, Perstorp, sön-

dagen den 25/7 kl. 10 fm. Ärende:

Fridlysningsstider samt stadgeänd-

ring.

Styrelsen.

När det gäller

Trä

Asklunds

Tel. 41.

Till salu

Torvströ,

hel torv samt i balar framdeles till
salu. Friit hemkörd. Ring gärna
efter kl. 18. Bröd. Gustafssons
Torvströindustri. Tel. 11 Norr ös-
sjö.

Prima maskintory

(krantory) till salu. Bengt Jön-

sson, Oxhult. Tel. 102 Hishult.

Svanar

2 st. svanar till salu & Kungl.
Hållands regemente. Hjälvändelse
till regementsintendenten, Tel.
4300 (växel).

För en kunds

räkning finnes en vacker engelsk
nyssilverbricka i storlek 780x480
mm till salu.

Per Emilsons Guldsmedsaffär,

Laholm.

Prima maskintory

till salu. Karl H. Johansson. Tel.

Ålstop 42.

El-motor,

2 1/2 hkr, till salu.

Tel. 14 Ränneslöv.

Chevrolet personbil

1931 års modell, i prima skick,

nytt gummi, samt släpkärra las-

tande 500 kg, till salu.

Tel. 59 Skogsgård.

5 fets självbindare,

Deering, med gummihål samt

skördgarn, till salu.

Adolf Bengtssons Järnhandel.

Tel. 20. Markaryd. Tel. 20.

KO,

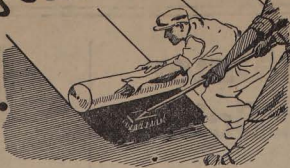
kalvningstid 26/7, till salu. Mar-

tin Svensson, Kockabygget, Vå-

xtorp.

När det gäller takbeklädnad...

Ring Olof Asklund

Antingen det gäller

att reparera gamla

tak eller lägga nya

kan Ni med förtö-

rende vända Eder

till oss. Vi har för-

bindelse med en fa-

brik, vars kunniga

monter, under

ledning av skickli-

ga ingenjörer och

verkmästare med

mångårig erfaren-

het av taktäck-

nings- och isole-

ringsarbeten, gar-

ranterar Eder ett

gott arbetsresultat

Skulle Ni själv vilka utföra dessa arbeten, ha

vi stor sortering av byggnadspapp av vilka vi

särskilt framhåller SOLIDOL- och SOLIDOL-

SKIFFER, prima underhållsfrä taktapp med

olika färgade belligningar, HERKULES, MER-

CUR, SCANIA och NEPTUN, svarta samt yt-

belagda taktappsorter.

Följande större taktäckningar inom Laholm

ha utförts av oss:

Vägförvaltningens garage

Bröderna Karlssons Snickerifabrik

Jönssons Handskfabrik

Laholms Karosserifabrik

Stadl. Söners Efttr. tryckeribyggnad

Så snart det gäller takbeklädnad, ring

Olof Asklunds Trävaruaffär

TELEFON 41

AKTIEBOLAG

LAHOLM

Granbacka, Kornhult.

DANS i afton lördag kl. 8—12.

ROXYS ORKESTER.

Strandhotellet, Mellbystrand

DANS lördagar, onsdagar och söndagar.

GÖSTA HAAGS ORKESTER.

Bordbeställningar hos hovmästaren tel. Mellbystrand 12.

Kvarletten Synopen kommer på tisdag.

Inlösen av rabatt-

kuponger från handlande m. fl.

FOLKHUSHÄLLNINGEN

Kungälv den 20 november 1942 ang. prisbatterier i matett

och mjölk samt födoämnen m. m. upphittat att gälla med utgången av

augusti 1948. Rabattkuponger, som inkomma till Livsmedelskom-

missionen eller Sv. mejeriernas riksförbund efter den 31 augusti, inlöses

därför icke. Eftersom den ordinarie inlösningsstaden redan är utgången,

måste rabattkuponger, som nu inlöses, vara följande av särskild

ansökan om dispens från de vanliga inlösningsreglerna. I sådan

ansökan skall bl. a. uppgivas orsaken till att kupongerna inlöses

först nu.

Särskilda framskallningar om inlösen av rabattkuponger, som

inlämnats tidigare men av någon anledning ännu icke blivit inlästa,

måste ävenledes vara kommissionen eller riksförbundet tillhanda

senast den 31 augusti 1948. Framskallningar, som inkomma efter

nämnda dag, uppläggas icke till prövning.

Stockholm den 15 juli 1948. Statens Livsmedelskommission.

Inköpskuponger för föderåd, för hönsofoderblandning och för kyll,

avseende konsumtionsåret 1947/48, gälla icke för förtbrukares inköp

efter den 31 augusti 1948.

Stockholm den 15 juli 1948. Statens Livsmedelskommission.

Indragning av foderkuponger.

FOLKHUSHÄLLNINGEN

Inköpskuponger för föderåd, för hönsofoderblandning och för kyll,

avseende konsumtionsåret 1947/48, gälla icke för förtbrukares inköp

efter den 31 augusti 1948.

Stockholm den 15 juli 1948. Statens Livsmedelskommission.

ÖNSKAS KÖPA

MATPOTATIS

samt foderpotatis köpes nu och framdeles. Hämtas vid gårdarna.

Kontant betalning.

IVAR JÖNSSON, Tjårbj. Tel. 81 Kärragård.

Kalvkor

och kvigor, reaktionsfria, samt

prima mjölkkor röda och rödbro-

kiga, köpas omgående.

ERNST OLSSON, HISHULT.

Tel. 76.

För all hyllning

på min 60-årsdag i form av pen-

ningar, presenter, blommor och

telegram ber jag få framföra mitt

varma tack. Ett särskilt tack till

Hugos orkester för sång och mu-

sik.

Anna Grönberg, Tjårbj.

Smågrisar

köpas varje vecka för export.

Erik Bengtssons Grisexport.

Tel. 225 MARKARYD. Tel. 225

Bilar köpas

för nedskrotning till högsta priser.

Henning Johansson, Fridhem.

Bygget. Tel. 24 — bostaden 34.

Våxtorp

Hemvårdarinnan börjar sitt ar-

bete måndagen den 19 juli. Annä-

man om hemhjälp kan göras till ar-

betsledaren fru Rut Lindbom, tel.

74 Våxtorp (träffas säkrast mel-

lan 8 och 9 förmiddagen).

Hemhjälpnämnden.

Traktorplöjning.

SLU anordnar kurs och täv-

lingsdagar i traktorplöjning på

följande platser och tider:

Fred. den 23/7 Rolfstakers gård,

Fjärås;

Lörd. den 24/7 Kullagården, Ved-

dige.

Månd. den 26/7 Häslåholm, Staf-

singe;

Tisd. den 27/7 Fjällalunda, Ar-

stad;

Onsd. den 28/7 Plöjning, Harp-

linge;

Torsd. den 29/7 Säbyholms gård,

Laholm;

Fred. den 30/7 Vallbergagården,

Vallberga;

Lörd. den 31/7 Distriktsstäv i

traktorplöjning i Säbyholm

kl. 11.30.

Program för samtliga dagar ut-

om distrikts tävling. Kl. 10 före-

drag av maskinkonsul. Knutson,

Halmstad, kl. 11 praktisk demon-

stration, kl. 13 start för tävlingar-

na.

Intresserade tävlande få anmä-

la sig till resp. kretstävlingssled.

Allmänheten hälsas välkom-

men. Fri entré.

Distrikts tävlingnämnden.

Brännertorv

prima maskinpressad torv till salu.

Beställning emottages för leverans

omedelbart eller efter överens-

kommelse.

ARVID MELLBERG, Hishult.

Tel. 20 Norr össjö.

Borttappat

Damkofta

borttappad i vägen Ålstop—Pers-

torp i söndags. Upphittaren torde

ringa Tel. 55 Ålstop.

Grön regnrock

av plast borttappad den 14/7 &

vägen Ågård—Hishult—Mark-

aryd. Vedergällning. Tel. 304 Örkel-

lunga.

Lediga platser

2 flickor

erhålla anställning omedelbart &

monteringsarbeten.

Vallberga Snickerifabrik.

Tel. 123 Vallberga.

Nöjen

Fotboll

på Nya Idrottsplatsen i Hishult

söndagen den 18 juli kl. 5 em.

VÅXTORPS BOIS—

HISHULTS A. I. S.

Fotboll

Fotbollsplanen i Skogaby

söndag kl. 10 f. m.

YSBY BK—SKOGABY BK.

Fotboll

FURUVÄLLEN, VEINGE,

söndagen den 18 d. kl. 13.

SVEDEBERGS IF—VEINGE IF.

Fotboll

i Idrottsplatsen

Realisation.

Under några dagar framåt utsålas en del varugrupper såsom t. ex.

Kretonggardin c:a 125 cm. bred

Kr. 5,90 5,95 7,85

Yllewilton c:a 200x300 cm. 325:—

225x320 .. 422:—

Möbelplysch c:a 130 cm. br. 13:25

Dörrmattor i kokosborst billigt

SE SKYLTFONSTRENN.

Specialaffären för Mattor & Gardiner.

L. LARSSON.

Klammerrdammg. 4. Halmstad. Tel. 1706, 1707.

ställas utanför, är också onekligen en smula torftigt.

Folkpartitidningarnas spekulationer om den nya regeringen efter valet har varit förvänsamt ingående, ty vanlig försiktighet bjuder att man inte skall sälja skinet innan björnen är skjuten. Efter hand har man på det hållet anslagit mindre segerissa tongångar, och det har nu på flera håll förordats en samverkan mellan folkparti och socialdemokraterna.

I en ledare med rubriken "Håll till vänster, Ohlin!" gör sålunda folkpartiet Afionbladet med kraft gällande, att "en framtidslinje i svensk politik ligger i en samverkan mellan socialdemokrati och framsegervänlig liberalism".

I sitt tal i söndags gjorde sig folkpartiledaren till talesman för vad han kallade "en kraftsamlande samverkan mellan de fyra demokratiska partierna (alltså mellan folkpartiet, bondeförbundet, socialdemokraterna och även högern) till lösning av dagens brännande spörsmål".

Härtill kommenterar högerledningen Skånska Afionbladet älskvärdt: "Onekligen vill den utän alla förhållanden förefalla berättigat att — som man nu gör i riksdagen — tala om, icke hr Ohlins meningsriktning utan om hr Ohlins meningsriktningar."

Det skulle onekligen vara ett visst intresse att erfarva vad man inför allt detta säger sig i de borgerliga kretsar, som fulla av tillförsäkring på professor Ohlin vid 1946 års val, därför att de trodde honom vara mannen som skulle göra, s. t. Göran som skulle nedslä och platt fördräva den socialistiska draken."

Det kan ha sitt intresse att betrakta fäktningen mellan högern och folkpartiet. Resultatet av ett kommande val är alltid ovist. Så ock är (trots gallpunderskänningar och andra valprognoser. Huvudstriden gäller frist näringsliv och välfärdssökning som hittills eler socialism och byråkrati. Tiderna är ur många synpunkter ovissa. Utvecklingen kan ingen förutsäga. En stabiliserande faktor av stor betydelse för hela landet är en självägande bondeklass. Den är när allt kommer omkring det mest välbärgade för hela landet, och det är till gagn för landsbygden och hela landet, att jordbruksbefolkningen samlas i sitt eget parti — bondeförbundet. Vi hoppas, att hela vår jordbruksbefolkning och gärna även andra skall inse det vid höstens val.

Frigör dyrbar arbetskraft

med en modern

Manus
— den mest moderna
mjölkensanläggningen
Förslags av i

Centralföreningen — Falkenberg

NÖTTJABÖNDERNA FAR NU SIN CHANS.

I maj 1946 överlämnade Kronobergs länsförbund av RLF till k. m. t. en skrivelse angående återköp av till kronan hörande skogsmark inom Nötta kommun för upprättande av fullständiga jordbruk, varom ett 30-tal jordbrukare i Nötta gjort framställning.

Förhållandena till denna skrivelse är i korthet följande. Den skogsmark i Nötta, som det här är fråga om förvärfvades av kronan omkring 1890. Jordbruket genomlevde då en svår kris, vilken var särskilt kännbar i det ganska karga och då fattiga Sunnebo i Småland, där Nötta är beläget. Det rådde framför allt stor brist på kontanter bland jordbrukarna, och detta var anledningen till att ett 30-tal småbrukare i Nötta, vilkas skogsskiftet låg in till varandra, läst av kronans ombud överlåta sig att sälja sina skogsmarkerna till kronan.

Efter som skogen på den tiden ansågs ha föga värde, särskilt i avlägsna bygd, som Nötta, blev priset synnerligen lågt. De fattiga nötta bönderna var emellertid tacksamma för de kontanter de sålunda fick, detta så mycket mer som de av kronans ombud fristogst blev lovade att utan avgift få använda kronoparken som betesmark för sina djur. På så sätt förvärfvades bondeköpgarna i Nötta till kronopark.

Det visade sig emellertid snart att nötta bönderna hade gjort en mycket dålig affär. Genom massor och sågverksindustrins uppblostring samt förbättrade kommunikationer steg skogsproduktens värde snart i ganska hastig takt, och i och med detta framtogs nötta bönderna betesrätten i kronoparken efter som skogsbete inte längre var förenligt med modern skogsvård. Det värsta var emellertid att samtliga de gådar, från vilka skogen på så sätt avstyckats, däreför blev för små för att kunna ge sina förbrukare full bärning. De gårdar, som det här gäller, består nämligen av 4—10 hektar åker, och alla är så gott som helt utan skog.

En kungaskrivelsen framhåller, att om dessa skogsmarker för skäligt pris nu finge återköpas av ägararna till de jordbruk, från vilka de avstyckats, skulle dessa ätt bli tillräckligt stora för att ge bärning till sina brukare, de skulle bli lämpliga familjejordbruk. Detta skulle bli av stor betydelse inte endast för ägararna o. deras familjer utan även för Nötta kommun genom att en annars undviklig avfolkning av kommunen skulle förhindras och genomförande av en tillfredsställande skoleform möjliggöras.

Till en början fick nötta bönderna inget svar på sin skrivelse. Nya framställningar gjordes, och slutligen ordnades även personlig uppvaktning för jordbruksminister Sköld, som då meddelade att handläggningen av denna fråga förklarats villande tills den beslutade rationaliseringsorganisationen kommit i arbete och lantbruksnämnderna börjat sin verksamhet.

Den 1. juli trädde som bekant lantbruksnämnderna i arbete, och dagarna har Kronobergs länsförbund av RLF i skrivelse till lantbruksnämnden i Kronobergs län erinrat om sin tidigare framställning till k. m. t. i denna fråga samt hemställt att nämnden snarast måtte ta saken under prövning och om möjligt effektueras de i skrivelsen framförda synpunkterna.

Såväl nötta bönderna som jordbrukarna i allmänhet emoter nu lantbruksnämndens beslut i detta ärende med allra största intresse. Så vitt vi kan finna måste ett bifall till nötta böndernas hemställan överensstämma med principerna och riktlinjerna för den av riksdagen beslutade jordbruksrationaliseringen. I propositionen rörande riktlinjerna för den framtida jordbrukspolitiken uttrycker nämligen jordbruksminister Sköld i frågan om huruvida kronans mark bör få tas i anspråk för komplettering av ofullständiga jordbruk bl. a. följande:

"Kronan bör vidare ställa skogsmark till förfogande för stärkande av ofullständiga jordbruk, då sådana förhållanden föreligger, att marken bör tagas i anspråk medelst expropriation, därest densamma tillhör annan än kronan. Huruvida kronan härutöver bör ställa skog till förfogande torde böra bliva beroende på en prövning från fall till fall."

Detta tillstyrktes av särskilda utskottet och bifölls av riksdagen. I Nötta föreligger sådana förhållanden, som i propositionen förutsättes för att kronan skall ställa skogsmark till förfogande för stärkande av ofullständiga jordbruk, och utgången synes därför inte gärna kunna bli någon annan än att nötta bönderna få tillstånd att återförvärva den skogsmark, som deras företrädare en gång i ett nödläge nödgades överlåta till staten.

LAHOLM

VADELERKEN:

Utsäker för västskutan: Svag till måttlig, växande vind, växlande och molnighet och uppehållslösa fransett någon enstaka eftermiddagsskur, möjligen med åska, tämligen varmt.

DETALJER

av betydelse:

LUNDINS

Blåbär för 90 öre—1:25 pr liter.

Kunde man i går köpa på stortorget i Laholm. Priset var för jordgubbar 1.50, för syltbar 2.25 för dessebär. Smultron och bigarrar kostade 3 kr., melon 6 kr. och hallon 2 kr. per liter. Prima blomkål gick till 2 kr., sekund 1.40, tomater 4 kr., gurka 3 kr., potatis 35 öre, spenat 2 kr., spritarter 2 kr. och årtskidor 3 kr., allt per kilo. Vitkål kostade 50—75 öre och sallad 25 öre per huvud. Vidare beintade morötter 50 öre, rödbetor och lök 40 öre, rådisor 15 öre och persilja och dill 10 öre per pund.

Kurser och tävlingar i traktorplöjning komna, som framgår av annonsen att anordnas på olika gårdar i Halland, bl. a. i Säbyholm och i Vallberga. Arrangör är SLU:s distriktsavdelning. Sedan samtliga tävlingar avverkats blir det distrikts tävling i Säbyholms gård.

Oförändrad smörfördelning. Lördagen den 17 juli börjar ny ransoneringsperiod för matfett. Under perioden, som varar t. o. m. 14 augusti, gäller kupongerna M 41 t. o. m. 48 till inköpskort K 13 för inköp av matfett av alla slag. Tilldelningen är oförändrad.

Arrendatorn får inte köpa? Stiftelsen avstycker hos regeringen bestämt att arrendatorn Emil Nilsson får köpa arrendelotten D av prästskäset Skummeslövs nr. 4. Han arrenderar f. n. arrendelotten.

Avfördig för bedömning av frågan anses i första hand vara, om brukningsalltet med nuvarande byggnadskostnader, kan föränta nya byggnader, oavsett om de utformas i kyrklig eller enskild regi. Utredning har visat att så icke är fallet. En förnyelse av hela byggnadsbeståndet är nödvändig och kostnaden beräknades i fjol till minst 60,000 kr. Sannolikt måste man räkna med ännu högre belopp. En försäljning av lotten skulle alltså försätta den blivande ägaren i en mycket knipig situation. Vill man icke låta bedömningen framtida byggnader, som direkt subvention synes den enda förnuftiga lösningen vara att dela brukningsdelen på övriga lottar,

Familjenytt

FRITIDSSKOR

SANDALER och

TRÄTOFFOR i

trevliga modeller inkomna.

ERIC KARLSSON

Manufaktur- & Skoaffär,

Laholm.

FÖDELSEDAGAR:

60 År

fyller i dag fru Alma Lindström.

Malen, Båstad.

HYLLNINGAR:

— Sin 70-årsdag firade härom dagen fru Hilda Johansson, Lönsbult, Råstorp, maka till handl. Anton Johansson, därstädes. På högtidsdagen blev fru J. hyllad av barn och styv barn med släkt och musik, bakverk och blomstrupp samt en golv-lampa. Även andra släktingar bringade på olika sätt sina lyckönskningar och grannar och vänner överlämnade presenter och blommor. En del telegrafiska gratulationer ingingo. Herrskapet Johansson gävo på kvällen middag i hemmet för ett hundratal inbjudna, varunder lyckönskningar hölls av handl. A. Johansson, Knäred.

— Arrendator Henrik Jari blev på sin 50-årsdag i torsdags livligt hyllad. Han uppmärksades tidigt på morgonen av sin familj med ett presentkort. Senare anlände en deputation av grannarna och överlämnade en större penningssumma med textad adress. Från släktingar på andra orter anlände likaledes penningssummor. Vidare anlände en stor mängd blommor och telegram.

ODDSFALL:

Johanna Wenström. I den höga åldern av 88 år avled i torsdags fru Johanna Wenström, änka efter framlidne handlanden J. W. Wenström, Jonstorp, Västorp. Fru Wenström som var bördig från Yllevad i Västorp, vistades i yngre år under en del år i Amerika. Hon var den sista i en syskonskara om tio stycken där alla uppnått en mycket hög ålder, varav två betydligt över nittio år.

Den bortgångna ägnade sig helt åt sitt hem och omsorgen om de åtta barnen. Närmast sörjande är dottern, Agnes, affärsledare i Jonstorp, och sonen Ewald, som driver åkerlörd i Västorp, samt barnbarn och övriga släktingar.

Elina Svensson. I går avled efter en tids sjukdom änkefru Elina Svensson i en ålder av 82 år. Den bortgångna, som var född i Erkeskult i Veinge socken, var änka efter hemmansägaren Johan Petter Svensson, Mörkult. Fru Svensson har varit bosatt i Mörkult sedan hon i unga år ingick giftmål. Arbetsam och duktig som hon var, gjorde hon sig allmänt omtyckt och hade många vänner.

Närmast sörjande är dottern Nan, bosatt i Knäred, sonen Simon, som innehar hemmet, samt sonhustru, barnbarn och barnbarnsbarn.

Bengt Bengtsson. Änkefru Bengta Bengtsson, Kristentorp, Vitsjö, har avlidit i en ålder av 93 år. Hon var född i Skånes Fagerhult och hade tillbringat en stor del av sin berädd i Mörkult. Vitsjö socken, där makens, framlidne Nils Bengtsson, innehade ett torp. Närmast sörjande är en son, bosatt i Klippan.

Förlovnings- o. Vigselringar

bäst hos

EMILSON, LAHOLM

av vilka åtminstone en är ofullständig. Nämnden begär därför sådant uppdrag. Delningen skulle i så fall ske från 14 mars 1952. Nämnden förutsätter att de nuvarande byggnaderna på lotten D kan nödortigt istandsättas och försävt till nämnda dag, försvävt inte arrendatorn föredrar att redden innan dess lämna arrendet.

SLÄRV

är en föraktlig vana. Ett oförbätligt slärv är att som cyklist ej ge tecken i mycket god tid före sväng och att därvid se sig om.

Vedhandeln frigges helt under nästa år

VATTENTILLGÅNGEN DÄLIG — OVISST HUR DET BLIR MED ELRANSONERINGEN.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Om det blir elransonerer även till hösten kommer den troligen att bli lindrigare på flera viktiga punkter, omtalar man på BK.

Bl. a. övervägs höjt tillägg för familjer med spädbarn och en rättvisare tilldelning för familjer som flyttat. Vattenrapporterna är dåliga och åtminstone för industri och skyltbelysning måste man med

räkna restriktioner. Hushållen har en sista chans vid höstfloden.

Däremot syftar vi till att ge vedhandeln fri helt och hållet till nästa år, och denna höst behöver vi inte ge några avverkningsslagganden, säger man på BK. Vedbehovet har nu reducerats så kraftigt, att den normala avverkningen på 8 miljoner kubm. bör räcka till.

Greve Bernadotte behöver flera svenska officerare

Samt 300 observatörer, 30 flygplan och 150 jeepar m. m.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

— Jag skulle behöva ytterligare 5—6 svenska officerare till min hjälp, säger greve Folke Bernadotte vid ett samtal med St. T. S. New York. Jag har ännu inte gjort någon framställning om detta, men jag hoppas att de svenska myndigheterna skall visa sig tillmötesgående.

Vidare skulle jag ömselbart behöva 300 observatörer, fartyg, ett 30-tal flygplan, 150 jeepar, en radioanläggning och en del annan materiel. En begär om att USA skall ställa allt detta till förfogande, framställdes på fredagen.

Eld upphör i Palestina i morgon.

LAKE SUCCES i dag. (TT från Reuter).

Greve Bernadotte har fastställt tidpunkten för Eld upphördorns i kafferträdande i Palestina till kl. 16 svensk tid på söndag. Han har underlåtit araberna och judarna om att han inte ännu kan garantera någon effektiv kontroll av att vapen inte efterlevs, men snarast möjligt skall ett övervakningssystem träda i funktion.

FRIA ORD

UPPROP.

Veinge IF anordnar sin sedvanliga sommarfest den 24 och 25 juli och i samband härmed kommer tombola att anordnas. Vi värdar till ortens och bygdens befolkning att skänka oss lämpliga tombolavinster. Låt ej våra representanter komma förgäves när de nästa vecka besöker er.

Veinge Idrottsförening. Styrelsen.

Våra brudpar

Fr. John Jonasson, Fumisdalen, med maka Dagny, dotter till lantbrukare Axel Pettersson, Markaryd; K. G. Bergh, Hofors, med maka Karin, född Cederholm, Markaryd; hr Per Svensk, Strömssåbruk, med maka Gunhild, dotter till lantbr. Axel Gustafsson, och hans maka, Sildhult, Markaryd. Foto: O. Triff, Markaryd.

Fr. v. hr Stig Bengtsson, Vallberga, med maka Alice, född Nilsson, Västorp, hr Kjell Andreasson, Laholm med maka Majja, f. Cronqvist, hr Knut Karlsson, Hasslöv, med maka Gertrud, f. Jönsson, Hasslöv. Foto: Wennströms Eftr., Dahlquist, Laholm.

Nils Ahlgren. Torpägaren Nils Ahlgren, Öringe i Veinge, har avlidit den 16 juli i en ålder av 90 år. Han var född på den gård där han kom att framleva hela sitt liv och vilken han i sinom tid övertog efter sin fader. Han gifte sig 1885, och ett 63-årigt äktenskap, där arbetet och lycka gått hand i hand. Den bortgångne odsmannen var en trägen arbetare som inte ålskade larvet utan skötte sitt värd i det tyta. Andra i sin sällsamma familj kan bibehålla sin hälsa och sköta sina bin, liksom en intresserad biodlare. Närmast sörjes han av äldre mak, två söner av vilka den ene är i Amerika, en dotter, barnbarn och barnbarnsbarn.

BEGRÄVNING: — En högtidlig begravning ägde på fredagen rum i Hishults kyrka, då stoffet efter lantbr. Oskar Nilsson, Högholma, vigdes till den sviga vilan. Prestaternas fördes av lantbrukarna Alge Nilsson och Elov Nilsson, Högholma. Under tonerna av ett orgelpreludium inbärs kistan till templet, som var vackert smyckat med blommor och levande ljus. Akten inleddes med ps. 549: 1—2, var på kyrkoh. Gustafson förrättade jordfästningen. Sedan följde ps. 54: 3—6 och begravningssången. Akten 5—8 och sjöng ps. 396: 5. Hr Erik Jansson, Högholma, uttalade ett tack till den avlidne å egna och anhörigas vägnar för vad han varit för dem alla, även om uttalandet de anhörigas tack för visat deltagande. Till sist sjöngs sången "Till sist skola vi alla mötas". En vacker blomstergård hade såtts till bårn.

Markarydsbygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör: SVEN B. JONSSON, Tel. 150.

55 danska lanthbrukare på givande studieresa i Småland och Halland.

Bodde i Markaryd — slakteriet och linverket bland det som besågs.

Vid middagstiden i går gick 55 danska lanthbrukare och lanthbrukaresoner från Horsens på Jylland ombord på färjan i Hålsjöborg för överfärd till hemlandet efter en studie- och semesterresa i Skåne, Småland och Halland.

Deltagarna i studieresen tillhörde alla Horsens Landboförbund och i egna bussar via Skåne där man besökte Malmö, Svalöv och Alsnarp m. fl. ställen anslöt deltagarna till Markaryd på kvällen tisdagen den 13 juli. Markaryd blev under de närmaste dagarna uppehållsorten och därifrån företogs sedan turer runt omkring i våra bygder. Inskriftsbesök har ordnats så att hälften av deltagarna bodde på vandrarhemmet och hälften på Lantmannaskolan. Laholms Tidnings medarbetare fick nöjet att följa med på turen, vilken var både intressant, rolig och givande.

För att börja från början så samlades alla deltagarna i turistresan på onsdagsmorgonen uppe på Markaryds Lantmannaskola där rektor Oskar Spanne orienterade om bygden, om lanthbrukarutbildningen i Sverige och om anslutning där till visades lantmannaskolans demonstrationssodlingar.

Den kulturhistoriska bildserien "Gränsbygd" blev nästa programpunkt och härvid fick kursdeltagarna på ett överskådligt sätt se de olika sambanden mellan Danmark och Sverige.

En bussstur genom Lagadalen fram till Traryd uppskattades mycket och Traryds kraftverk besågs. Dessförinnan hade besök gjorts vid den nyplanerade badplatsen i Traryd och vid Strömsnäsbruk provade ett par av deltagarna hur det kändes att vara flottingsarbetare.

På eftermiddagen besökte Hembygdsparken och Edinska paviljongen och därifrån ställdes färden till den eklektiska skogen på väg till Ulfsåsk. Dansarna ådro in bortskända med stor skog och man var mycket imponerad. Den stora granen fotograferades från alla håll och lägen. Lantmannaskolans betesallgungar vid Ulfsåsk besågs även och naturligtvis gjordes en avstäckare i till Ulfsåcks prästgård där Kungastenen besågs. På grund av renoveringsarbeten fanns det inga möjligheter att se kungaporträtten, men det var i alla fall så att de danska gästerna fått trampa den historiska marken, som så många danskar både i fredliga som krigiska avsikter tidigare gjort.

Efter en rundtur fram över Tåneryd och Råstorp ställdes färden till Markaryds kyrka som var det sista besöket för dagen.

På kvällen fick deltagarna själva disponera tiden och därvid gjordes besök på Markaryds miniatyrgolfbanan och på kaffestugan Sjötorpet. Många använde sin tid till strövning i omgivningarna.

På torsdagsmorgonen startade man vid 8-tiden och färden ställdes först till Halmstad över Knäred där minnestenen över "Freden vid Knäred" besågs och avfotografades.

Vid framkomsten till Halmstad ställdes färden direkt till slakteriet, där välvilliga ciceroner togo hand om oss och förde oss omkring i den stora anläggningen. Dansarna voro särskilt imponerade av den stora hallen där livdjursauktionerna brukar hållas. Besöket varade omkring en timma och främst deltagarna fick tillfälle att framställa frågor för att kunna göra julföreläsning med sitt eget hand.

Skögsägarföreningen var nästa besöksplats och här demonstrerades det går till att impregnera stolar. De danska gästerna voro mycket imponerade över alla de mycket som lågo lagrade överallt. Enligt vad som meddelades fanns det inte ens en möjlighet att få köpa en st. bänka för te lags på ett hus utan att ha fått licens för samma.

Färden ställdes sedan till Laholm där kraftverket och slottsruterna fick första besöket. Staden med dess konstverk tilldrog sig stor uppmärksamhet. Den enda industri som besöktes i Laholm var Linberedningsverket. Personalen här hade sin semester, men trots detta och under stort tillmötesgående av ciceronen hr Berndtson fick deltagarna en god bild av anläggningen och hur den samman skötes. Flera av dansarna hade tidigare varit i beröring med linberedningen i sitt hemland under mer än timsåga besöket ställdes många frågor och många svar lämnades.

Färden fortsatte sedan till Stads-parkens servering där goda kakor och gott kaffe smakade bra. Klodan gick och vi voro närmare 2 timmar försenade när vi lämnade Laholm och i stället för ett besök Norrvikens trädgårdar i Båstad, fortsatte vi direkt ut till Hovs Hallar där de fantastiska klippformationerna beundrades. En rundvandring bland klipporna avslutades med ett svalkande dopp och därefter ånyo till bussarna, som nu förde oss vidare till Torekov där vi endast stannade en helt kort stund vid hamnen. Därvid fick deltagarna gå igenom Sjöfartsmuseet samt beundra alla de andra utställda föremålen. Hemfärden mot Markaryd företogs över Västra Vård och till Våxtorp där Axel-volds gård besågs under utmärkt justerande på en danska från cir.

I går skedde så uppbrottet från Markaryd och när man hurrat för allt och alla skedde avfärden till Hålsjöborg, där ett par timmars uppehåll gjordes för ett så samvetsgrant som möjligt försöka att göra av med de sista svenska pengarna, som av någon anledning blivit kvar.

Horsens Landboförbund är när detta läses hemma igen och var och en har möjligheter att kolkationerna sina intyck från den färd de nu avslutat. Vid de samtal som Laholms Tidnings medarbetare har haft under dessa minnesrika dagar har alla varit eniga om att en mera gästvänlig trakt än den man kommit igenom får man leta efter. I Danmark hade man hört att svenskarna voro stela, men sådant skall man inte till i stället fann man svenskarna mycket sympatiska överlag och det sista som sades innan färjan läde ut från Hålsjöborg var "Vi kommer igen".

Essjö.

Våra brudpar

Hr. Boy Nilsson, Hinneryd, med maka.
Foto: O. Träff, Markaryd.

PREDIKÖRTURER.

Laholm, Sion, Godtemplarshuset, Söndag kl. 11 predikan, J. Berg, Tisdag kl. 8 bönenöte.
Skogaby, Missionstället: Lördag kl. 8 och söndag kl. 7 em, John och Eva Berg, Sångare.
Laholm, Salenkyrkan: Söndag, se Juniorlägret, Gullbranna.
Hishult, Betania: Söndag, se Juniorlägret, Gullbranna.
Veinge, Tabernaklet: Söndag, se Juniorlägret, Gullbranna.
Våxtorps missionshus: Söndag kl. 3 predikan av B. Bondeson.
Våxtorp, Betet: Lördag kl. 8 12 em. Onsdag kl. 8 Mote. S. Håkansson.
Ekedarna (hos Fjälmar Nilsson): Söndag kl. 3 Mote. S. Håkansson.

ATT KÖPA HUND.

Av TANGO.

Min fru och jag var minst sagt förtvivlade. Flickorna hade beslutat sig för att köpa en hund. Och när två unga damer — den ena på 14 den andra på 15 år — fått en sak i huvudet, så behövs det minst en Olivecrona för att få bort den.

— Att ha en hund i en stadsväning är djurplåger! sa min fru.
— Denna hund kommer att gå över mitt lik, sa jag. Och vad vill ni hellre ha en död fader eller en hund... Jag lade huvudet på sned och försökte se sentimental och lidande ut, men det misslyckades. Flickorna bara fnissade.

— Å, försök inte, så lätt dör du minsann inte, sa dom.

Att övergå till hot

ingår inte i våra moderna uppfostringsmetoder. Och så pass mycket förstod både min fru och jag, att ett direkt förbud bara skulle göra hunden ännu ärtvårdare. Det var alltså bara att resignera. Vi drömde marerimmar om hundar. Hundar som rev sänder mattor och möbler. Hundar som förenade i rummen och hundar som bled folk i benen, så vi blev ruinerade. När vi var valna ut blev vi för ett veritabelt nervrikt.

— När får vi skaffa hund? frågade flickorna, vid lunchen och vid middagen. Vi tog, men samtidigt som vi med tigan det lörjade vårt utmattningskigt tillgrepp flickorna

nya sataniska vapen.

De komponerade en dans till hälften slalom och till hälften Lambeth walk. Och när vi satt vid kvällslampan och tittningen drog de genom rummet på en ledig rotelokon i vida slängar och ljög entonigt och enervande:

"Köpa hund, köpa hund...
Världens mest ontliga visa och med bara dessa två ord som text. Om och om igen. Och på plå upptänkliga ställen kom bilder av hundar i vår väg. Vi vred oss som maskar på kroken. Men vi teg och led. Då det blev för enervande kunde jag ibland undslippa mej:

— Hör ni flickor, vill ni inte gå på kväll. Det är ett utmärkt program i kväll.
Varje gång inkasserade de konstant mitt erbjudande och försvaran på två timmar. Det blev andrum, men jag började bli betänksam och så till min fru:

— Det här är ju aldeles galet! Att sitta och tubba flickorna att springa på min. Vi är ju vassinniga.
— Instämmer, sa hon, men vad ska man göra.

Flickorna börja bli mystiska och inbundna, och jag undrade om jag inte genom att neka dem hunden, kanske märkte dem för livet. Att de hade någonting för sej bakom min rygg, förstod jag. De kurade ihop sej allt som oftast och sysslade men nänting, som snabbt försvann, så snart min fru eller jag visade oss. Vi var nyfikna, men vi ville inte se det, för det gör inget godt intyck på barn. Och det var inte bara vi som märkte förändringen.

— Hur står det till med den yngsta nu för tiden — är hon sjuk? frågade mannen i butiken under oss.
— Nej, hur så, sa min fru förvånad.

— Jo, förr sprang hon här och köpte snask jämt, men nu ser jag aldrig till henne.

Terminen för åntigen slut,

och på examensdagen fick de, enligt samtal god sed, var sin slant av mej. Dom tackade och strålade, och vad tror ni dom då visade mej. Jag kunde inte tro mins egen. Jo, en sparbanksbok på 170 kr.

— Var i fridens namn har ni fått dom här pengarna ifrån? sa jag.
— Jo, då värden hundkassa! sa dom.

— Hundkassa ???
— Ja, ni se du inte ville ge oss nån hund, så beslöit vi oss för att spara till en själva. Och när vi fick pengar till bio, så gick vi och titta på hundar i stället, sa den största.

— Åsså satt vi på stadsbib (stadsbiblioteket) och läste om jockar på kvällarna, tillfogade den minsta.

Jäfr all denna målmålvadna handlingskraft, beslöit jag mej för att kapitulera, och så:

— Nå, då ni har samlat så energiskt så vill jag inte neka er längre — ni får köpa hund.
— Nix, det blir i alla fall ingen hund, var det överraskande svaret.
För när vi tänker på hur mycket annat vi kan få för dom här pengarna,

"Vi drömde marerimmar om hundar..."

sa vill vi inte slänga ut dom på en hund. Det är inget roligt.
Jag kände mej färdig att falla varje rashund och byraka om halven, så ålskade jag dem just då.
— Vad ska ni göra nu då? frågade jag.

— Jo, jag ska fara på ett internationellt scoutläger i sommar för min del. Men det är så billigt, så det går inte åt allt på långa vägar, sa den minsta.

— Ja, Och vet du vad, jag har tagit plats på ett barnsjukhus under ferien och jag får 318 kr, i mån och dessutom träning. För mitt framtida del. Det sista sa hon med verkligt allvar.

Klockan sex varje morgon

lämnar den blivande läkaren hemmet för att gå till sin 'mottagning' på sjukhuset. Och scoutledaren diskar och baddar och antecknar noga de fastställda taxorna på insidan av skafferidörrarna. Kolumnerna räknas ner — det blir pengar av örenar.

Själva går min fru och jag ut på eftermiddagarna och tittar på hundar.

Lär barnen se upp

Se upp för barnen

TAGTIDER
vid
LAHOLMS STATION

Ankommande tåg från

pt Halmstad 6.41
pt Göteborg 7.21
pt Varberg, Hålsjöholm 8.39
pt Malmö-Hålsjöholm 9.42
pt Halmstad, Hålsjöholm 9.59
st Göteborg 10.20
st Malmö, Hålsjöholm 10.42
st Halmstad 11.22
st Malmö, Hålsjöholm 11.48
st Hålsjöholm 11.58
(endast 11.6-31.8)
pt Göteborg 12.33
pt Malmö, Hålsjöholm 15.08
pt Göteborg, Hålsjöholm 16.14
pt Malmö, Hålsjöholm 17.55
pt Malmö, Hålsjöholm 18.08
st Stockholm, Göteborg 18.26
(endast 11.6-31.8)
st Göteborg-Oslo 18.54
st Malmö-Hålsjöholm 19.28
pt Göteborg, Hålsjöholm 20.36
pt Malmö, Hålsjöholm 22.07
pt Göteborg 23.45 t. o. m. d. 10 juni

Avgående tåg till

pt Malmö-Hålsjöholm 6.43
pt Göteborg 7.23
pt Malmö-Hålsjöholm 8.41
pt Göteborg, Hålsjöholm 9.44
pt Hålsjöholm 10.03
pt Malmö, Hålsjöholm 10.21
st Göteborg, Oslo 10.44
pt Malmö, Hålsjöholm 11.23
pt Göteborg, Hålsjöholm 11.50
(t. o. m. d. 10 juni)
st Göteborg, Stockholm 12.00
(endast 11.6-31.8)
pt Göteborg, Hålsjöholm 12.09
(endast 11.6-31.8)
pt Malmö, Hålsjöholm 13.35
pt Göteborg, Hålsjöholm 15.10
pt Malmö, Hålsjöholm 16.14
pt Halmstad 16.38
pt Malmö, Hålsjöholm 17.58
pt Göteborg, Hålsjöholm 18.10
st Hålsjöholm 18.26
(endast 11.6-31.8)
pt Malmö, Hålsjöholm 18.56
pt Göteborg, Stockholm 19.50
pt Hålsjöholm 20.38 (sön. o. helgd. Malmö)
pt Halmstad 22.09 (sön. o. dag för samt sön. o. helgd. Varberg)
pt Halmstad 23.55 (t. o. m. 10 juni)

HASTEKPERT.

— Förstär den där Johansson sig på hästar egentligen?

— Absolut. Före öpmingarna vet han vilka som skall vinna och efter kan han förklara varför de förlorade.

VAD SKALL JAG GE till dopet, lysningen, jubileet, födelsedagen och de andra festliga tillfällen? Naturligtvis minst en KUNGAFFEMMA. Den är ett unikt minne från det stora jubileumsåret 1948.

FARA LURAR

vid varje sväng. Spela inte hård med livet! Ge som cyklist tydligt tecken i mycket god tid före sväng. Se Dig om.

Korpfotbollen i Våxtorp fortsätter i morgon med match mellan chaufförerna och verkstadsarbetarna.

ENIG UNGDOM
bygger sin egen väg

Nyljörvärv på
centern i LBK

F. d. hässelholmare prövas.

Som fört nämnts spelar Laholms Bollklubb i morgon kl. 4 e. m. en match mot Astorps GIF. I denna match prövas man på centern en ny man, förre hässelholmare Stig Roth och det skall bli intressant att se vad han gör för Lennart Jönsson har flyttats ned på centerhalven och Olle Nilsson, som skadades mot Genevad, står över.

Laget får följande uppställning: Kurt Svensson, Sven Andersson, Åke Andersson, Sven Viktorsson, Lennart Jönsson, Rune Magnusson, Albin Nilsson, Bror E. Johansson, Stig Roth, Sven Eriksson, Stig Larsson.

Våxtorps BOIS möter
HISHULT på söndag.

De gamla antagoniteterna Hishult och Våxtorp möts i morgon kl. 5 på Nya idrottsplatsen i Hishult. Hemmalaget, som ju uppfylltats till div. 2 till hösten, får nog anses som favorit men det får se upp med Våxtorp, som säkert kommer att göra allt för att ta hem segern mot vårens vresaregar. Matchen döms av Erik Hansson, Hishult och hemmalaget kommer att tagas ut bland följande spelare som samlas kl. 16.30:

Harald Gustafsson, Arne Larsson, Karl J. Johansson, Rune Svensson, Malte Svensson, Erik Johansson, Åke Johansson, Osten Nilsson, Åke Carlsson, Karl-Åke Carlsson, Sven Svensson, Gösta Petersson, Folke Karlsson.

Intressant
Skånelag
till Veinge

Svedbergs IF debuterar där i morgon.

Fotbollslagen i södra Halland har allt mera börjat söka sig motståndare från andra sidan Hallands. Och det är ju en rätt väg, det är alltid roligt att se nya lag. I morgon kommer sålunda Svedbergs IF från norra Skåne på besök till Veinge. Det bör bli en trevlig och intressant match. Den börjar kl. 1 em.

Hishult B

spelar på söndag borta mot Åsljunga A. Följande spelare samlas på caféet kl. 12.15: Knut Sjunnesson, Göte Johansson, Ragnvald Torkelson, Tage Götesson, Erik Johansson, Kurt Nilsson, David Karlsson, Ingvar Vahlén, Sten Hansson, Ture Nilsson, Allan Ohlsson, Börje Ohlsson.

Intressant match i Skogaby.

I morgon förmiddag, närmare bestämt kl. 10, möts på planen i Skogaby Ysby BK och Skogaby BK. Det bör bli en synnerligen intressant och spännande match mellan två jämstarka lag. Skogabys spelare samlas kl. 9.30.

Korpfotboll.

I Våxtorp möttes i går träarbetsarna och handelsanställda varvid resultatet blev oavgjort 1-1.

I Rånselev segrede Mejeriet — Lantmannaföreningen över chaufförerna med 3-0.

Ysby Bollklubb.

Följande spelare samlas hos Sven Larsson söndag kl. 9.15 för resa till Skogaby: Lars Larsson, Tage Ottosson, Olle Pålsson, Torsten Nilsson, Bertil Nilsson, Sven Nilsson, Bengtsson, Ebbe Bengtsson, Osten Nilsson, Sven Nilsson, Åke Ebbe Östberg, Bertil Olofsson, Rune Karlsson.

LIF. Friluftssektionen.

Idrottsmän i orienterare tränar vid Mellhystränd söndag. Samling vid bryggarens stuga kl. 16.00.

Våxtorps Bois.

A-lagspelarna samlas på planen söndag kl. 3 em. för avresa till Hishult.

T. v. ses förbundsordföranden Bernhard Ekström i samspråk med ombudsman Holger Noord och länsförbundsordföranden, landstingsman John Johansson i Vrågård. Intill en bild från Hallands Väderö. Det är bröderna Benheden som musicerar och några av de kvinnliga deltagarna i resan, som sjunger.

Inemot 700 halländska R. L. F:are landsteg i går på Hallands Väderö

Sommarutflykten blev i alla avseenden lyckad.

Arets RLF-utflykt i Halland, vilken som bekant ägde rum i går, slog alla tidigare rekord. Inte mindre än omkring 700 personer deltog i utflykten — det exakta antalet kan nog inte anges, ty många privatbilar var med och vem som ville kunde utan vidare anmälan sluta sig till sällskapet. Utom ett rätt stort antal personer var det 17 fullsatta omnibusar, som behövdes för att transportera utflyktsdeltagarna, och det var så många som imponerande bilkaravan, som utan någon körde den på förhand bestämda ruten.

Samling skedde i Halmstad, och den första anhalten under dagen var Söbyholm. Dit kom bilkaravanen vid 10.30-tiden på förmiddagen, och där, maskiner, byggnader och anläggningar vid det stora moderna jordbruket blev föremål för ingående studier av den tekniska och mycket skönlitterära publiken. På gårdsplanen hade en maskinställning anordnats. Det var maskinparken på Söbyholm — eller åtminstone en del av densamma — som korts från. Och att det inte fanns lite maskiner på ett större modernt jordbruk i våra dagar, de t. h. utställningen vittne om. Där fanns skördetröska, strängläggare, gödselpridare, såningsmaskiner, potatisplockare, traktor, motorplogar och många andra maskiner.

Sedan utflyktsdeltagarna debarkerat bussar och bilar och samlats på egendomens gårdspåse, steg godsägare W. Kähler upp på det soliga betongtaket över brunnens på planen och hälsade de förnämlda välkomna ett vitt vinnande tal, som inte var utan humoristiska kostbara kryddor.

—Ni är välkomna hit allesammans för att se hur vi här arbetar och driver vårt jordbruk, sade han. Det är förresten inte mycket att se, tillade han lygsmant, dock ett titillande som ingående var med sammanhängande överensstämmelse, ty även fackman har säkert mycket att lära på Söbyholm.

Söbyholms historia i få ord. Hr Kähler övergick därefter att berätta litet om Söbyholms historia. Gården kom till 1865, omtalade han sålunda. Min far kom då hit från Danmark och köpte gården. Den var då helt liten. Den hade blott 15 kor och 2 hästar. Det var det svåra året, och de gamla talade om, och redan i mars månad var allt födret slut, så att djuren då måste släppas på bete. Min far odlade upp allt mer och mer jord, och nu omfattar egendomen 300 tunnland åker utom skogsmarken, fortsatte hr K. Min fader har även byggt alla gårdens hus.

1924 övertog jag egendomen efter min fader, omtalade hr Kähler vidare. Vidare omtalade han bl. a., att man "möblerar om" en del bland gårdens byggnader. Han redogjorde så för mekaniseringen på Söbyholm. Utvecklingen inom jordbruket går fort nu för tiden, sade han. Det är faktiskt den nya nyheten efter den andra. Bl. a. har vi här gått in för anläggande av mekaniska utgållsplaner. Men det är ett projekt, som vi måste uppskjuta t. v. på grund av att erforderlig maskinell utrustning inte kan anskaffas. Det talar nu mycket om att jordbruket

skall rationaliseras. Det går ju lätt att säga, men i verkligheten är det inte alltid så lätt att genomföra. Det kostar mycket pengar att köpa moderna maskiner. Och många gånger kan man inte anskaffa erforderlig material. Endast det sistnämnda räcker ju för att stoppa rationaliseringsarbetet.

Godsägare Kähler lämnade så en kortfattad redogörelse för ekonomiska byggnaderna. Just nu håller vi på att bygga spannmålssilos med plats för 2.000 säckar, sade han. I kostal-ten finns två silos för foder. Foderlassen hissas upp, och lasten tömmas i färdret i silosen. Cirka 100 ton av jordbruket är 7-årig, dock med någon omkastning, broende på tillkomst av rasplodning under de senaste åren.

Genom mekaniseringen har två tredjedelar av historiska rationaliseringsarbetet. Den mekaniska arbetareskraften på Söbyholm är emellertid nu lika stor som tidigare. Detta beror på att vi hygger här och att vi ägnat oss åt vissa arbetskrävande odlingar så länge det går att få det och kredit att gå ihop, vill jag inte inkränka på personalen, förklarade godsägare Kähler.

På tal om djurbesättningen omtalade godsägare Kähler bl. a., att man på Söbyholm har 40-50 saggor. Smågrisuppfödning är faktiskt lönsam, sade han. Nu brukar det ju sägas, att denna bör förbehållas de mindre jordbrukarna. Men då de mindre jordbrukarna inte tycks vilja ägna sig åt uppfödning av smågrisar, bör vi kunna få göra det.

En intressant rundvandring. Godsägare Kähler slutade sin koncentrerade och intressanta redogörelse med att bjuda de utflyktsdeltagarna, som så önskade, att göra en rundvandring i byggnader, bland besöksfärderna och på gården i övrigt. Det är väl nästan självklart, att gårdens studenter ingående av besökarna. Gårdens personal hade fått i uppdrag att demonstrera vad som fanns. Att här relatera allt vad som visades skulle föra alldeles för långt. Det får räcka med att i korthet omtala ett par tre saker. Skördetröska sattes i gång och väckte stort intresse. Potatislagerlokaler och anordningar för sortering m. m. av potatisen blev föremål för stor uppmärksamhet. Vid potatisupplagningen på hösten tipas lassen i en behållare i en ekonomibyggnads bottenvåning. Med en motordriven elevatortransporteras därefter potatisen rent automatiskt från behållaren upp till sorteringsverket en trappa upp. Från sorteringsmaskinen leds därefter potatisen ner till olika lagerrum. Potatisen placeras sålunda vederbörligen sorterad i olika lagerrum, helt tack vare maskinella anordningar. — Kanske är det vidare av intresse att omtala, att de smågrisar, som ännu fick di av moderdjuren, hade gemensamma matbottor. Genom små lutor i sugornas stior kunde smågrisarna komma till sin gemensamma matbottor. Och därefter fick varje gris och fick mjölken utlygd med di av moderdjuret, naturligtvis utan att gå in i fel stia.

Aven det förnämnda corps de logiet på Söbyholm stod öppet för besökarna, och de vackra rummen och den stilfulla inredningen vann allmän beundran.

En avstickare till Angelholm. Ursprungligen var det meningen, att utflyktsdeltagarna skulle göra ett uppehåll i Margretetorp och där taga förriskningar på gästgärdsgården eller smaka av medförda matvarer. Emellertid kunde gästgärdsgården inte ta emot den stora invasionen, och resan utsträcker sig därför till Angelholm, där kaffe beställdes på restaurang Thorslund.

Programmet för dagen var fastställt och skulle helst genomföras utan försening, och det kunde man också. Servering åt 700 personer är inte någon småsak precis. Organisationen på Thorslund fungerade emellertid perfekt, och ingen behövde vänta vare sig på kaffet eller på att få betala. Upphållet på restaurangen blev därför inte heller längre än vad som var lämpligt med hänsyn till dagens program.

"Vi betraktar halländskarna som föredöme". I Angelholm hälsades halländskarna välkomna med ett kort tal av landbrukare Arvid Pålsson, Rebellberg, representant för ortens RLF. På Skånes provinsförbunds vägnar får jag hälsar, er välkomna, sade han. Vi här följer ett arbete i Halland med intresse. Vi betraktar er som föregångsman och som föredöme i föreningshänseende. Vi vet att RLF i Halland är välorganiserat. Då jag för några dagar sedan talade mer er ombudsman Holger Noord om dagens utflykt, uttryckte jag förhållor för att det skulle bli regn. "Det blir aldrig regn, här Hallands RLF har sin sommarutflykt", fick jag till svar, sade hr Pålsson. Man sät till sitt t. h. detta som ett bevis på att Hallands RLF känner till förskott, sådan man får av att veta sig ha styrka. Tal, slutade med att uttrycka en förhoppning om att RLF:are i Skåne snart skulle kunna göra en återvisit i Halland.

Ordföranden i RLF:s förordnande lantbr. David Boman, Stavsund, som i ett förbundsordföreläsnings tal till utflyktsdeltagarna, bl. a. framhöll han att han alltid haft de bästa erfarenheter av att samarbeta med RLF:s representanter i Halland. Han slutade med att utbringa ett fyrfaldigt kraftigt besvarat leve för RLF.

På Hallands RLF:s vägnar svarstalade länsförbundsordf. landbrukare John Johansson, Vrågård.

Invasionen på Väderö. Så gick färden vidare till Torekov, som bekant en pittoresk badort vid Skälderviken. Här väntade barnarna, som skulle föra utflyktsdeltagarna över till Hallands Väderö. Trots det stora deltagarantalet gick överseppingen snabbt. Fyra — eller det var kanske fem — båtar sörjde för transporten, därav två enligt uppgift "riktiga" tyska landstegingsbåtar. Två av de båtar, som sörjer för kommunikationerna mellan Väderö och fastlandet har nämligen tillhört tyska marinen, sade det. Det gick högt

så, och det var många, som var en smula våta, då de steg i land, efter vattenstänk från vågoras slag mot båtsidorna. Men det gjorde ingenting — det var soligt och varmt och humret var gott.

Efter framkomsten till Väderö fick var och en till en början, på sig själv. Matsäckarna kom fram, man promenerade i den vackra naturen och många hade varit förutseende och kom till t. h. badrätter med sig och kunde alltså bada.

Men så småningom fann reseledningen, att tiden var inne för det föredrag, som förbundsordföranden riksdagsman Bernhard Ekström skulle hålla. På en vacker äng rostade RLF-fanan, och bröderna Benheden plockade fram flöja och gitarr och underhöll en stund med musik, vilket verkade samlande. Några kvinnliga utflyktsdeltagare bidrog till underhållningen med sång.

Förbundsordförandens tal. När Bernh. Ekström började sitt tal, var därför halländskarna mångt samlade, och det var inte svårt att se, att de med största intresse följde vad tal. hade att säga. Det var ju ehler inte vem som helst, som talade, ty vad hr Ekström säger har fått växande betydelse allteftersom RLF vuxit i styrka och nu blivit en faktor att räkna med. Han uttryckte bl. a. följande:

Aterigen har ett år förflutit och Hallands RLF:are samlas igen till denna traditionella sammankomst och utflykt. Skördetiden snart ligger bakom oss för flertalet jordbrukare varit ett mycket dåligt år, där den enskilde jordbrukaren i många fall fått vidkänna svåra ekonomiska förluster. Ty den uppgörelse, som vi träffat med myndigheterna, kunde inte ge tillräckligt för hela skördetöfvelen. Låget blev, som vi alla minnes, mycket spånt och det var på ett här när vi stod inför ganska drastiska åtgärder — dess bättre gick det att få till stånd en uppgörelse i sista stund — en mager sådan — men det var nog så att bättre med en mager förlikning än en ovisshet för hela vårt land kanske mycket övis process.

I år är dess bättre skördetalskriteriet i denna stund betydligt mer givande — går skörden i fullbordad efter dessa utsikter blir resultatet bättre, för att inte vilja säga betydligt bättre, vilket bör hälsas såsom mycket välkommet för hela vårt folk men framförallt av jordbrukarna som så väl behöver en ekonomisk återhämtning.

Om nu den växande skörden skulle ge vad den lovar är det väl knappast omotiverat att taga upp resonemanget om att släppa lite på ransoneringen framförallt brödransoneringen. Visserligen vill jag, att man från myndigheternas sida talar om det mindre ingångslager (reserv) som finnes, det må vara sant — men risken, den en lössläppning är mycket minimal och den risken måste någon gång tagas. Jag ifrågasätter att även föredömet komma över till mera normala förhållanden snarast. Man kan i dessa förhållanden inte undgå att göra jämförelser med Finland som vägar sig mycket längre in på de fria områdena och det ser ut att lyckas förtäffligt. I Finland har de redan lagt mycket av krisen bakom sig, där råsa, odlas och byggs i en nära nog onad om fattning, man hör där inte det dagliga tjutet att vi har inte material. Vid en nyss avslutad resa i Finland fick man med hem den glada tillförsikten att Finland nu övervun-

Nyhavns locktoner farliga sirener för livshungriga festande svenskar

Om inte dagligen så i varje fall påfallande ofta meddelar knapphändig telegram, att överfall på utländska årt rum i Köpenhamn — i de flesta fall för det sig om svenskar. Hr Köpenhamn då blivit ett nytt Chicago, en plats där man inte kan färdas utan fara för livet?

Det kan man nu inte påstå men en annan sak är att det fortfarande tycks sitta kvar något av krigsmentaliteten bland vissa grupper av det nordtyska folket.

Jordbruket visade vägen vid prisuppgörelsen.

För att återgå till våra skördeförhållanden så anser jag att om skörden går i fullbordad, som den nu ser ut, bör vi kräva bröd och foderransoneringens slopande. Vi har ingen anledning att hålla dem kvar en enda dag längre än nödvändigt.

En annan sak, som jag kan förstå att kanske jordbrukarna i viss utsträckning ställer sig frågande till är det medgivande vi i jordbrukarorganisationerna har gjort i prisfrågorna.

Tidningarna har ju till fullo återgivit vår skrivelse om dessa medgivanden. Vi förmenar nämligen, att om övriga folkgrupper i akttagar den avhållsamhet det här gäller i lönekrav, vore det riktigt att även jordbrukarna gjorde ytterligare utfästelser. Jag menar därmed, att det här jordbruket gjort i och med att det inte krävs ut full täckning enligt kalkylen, där som bekant vi släppte 15 miljoner kronor. Men om vi nu göra ytterligare utfästelser, så göra vi detta med den känslan att alla skola vi hjälpas åt att motverka den hotande penningförsämring vi annars stå inför och vilken ingen kan tjäna på. Vi vill nu hoppas, att de uppdagnalinjerna kommer att följas av allt Sveriges folk. Vi har då alla gjort en god gärning i en hård och mödosam tid, där ingen har rätt att draga sig undan.

Upphåll i Laholm under hemfärden.

Hr Ekströms tal avtskades med hjärtliga applåder och åhörarnas tack underströks med några ord av landstingsman John Johansson i Vrågård. Så var man klar för återfärden. Trängslan vid båtarms tilläggsplats blev stor, vilket är naturligt, ty alla ville ju över genast och alla kunde ej komma med de första båtar. Överseppningen gick emellertid lyckligt, liksom hemresan i övrigt.

Över 400 personer — närmare bestämt 420 — gjorde ett uppehåll i Laholm för att äta middag. Stads- och restaurang Göta hade alla gäster så att det räckte. Men även här möttes invasionen med gott humör och god organisation. Så nog var det en lyckad utflykt från början till slut. Hr Ekström, som hade huvudansvaret för allt skulle gå i las, kan känna sig nöjd med att allt gick perfekt och med att allt är över.

Gebe.

danska folket. Man hyser där den uppfattningen, att man till varje pris skall sköta sig själv och inte blanda sig i andras angelägenheter. Bevittnar människor som en sådan inställning en plundring eller ett överfall avlägsnar de sig fortast möjligt och har sedan inte lust att senare trota polisens uppmaningar anmäla sig som vittnen. Det kan bara bli obehagligheter för mig själv, resonerar man.

Denna mentalitet försvårar givetvis polisens ansträngningar att klara upp överfall och rån och man hoppas, att den inställningen så småningom skall ge vika för en annan syn på saken. Samarbetet med allmänheten är en gång för alla en nödvändighet för polisen.

Den festande svensken vill "leva livet" i det glada Köpenhamn.

En annan sak är att sommarens svenska turister tycks ha en speciell förkärlek för de kvarter, där det vidvuxna livet riktigt florerar. För en svensk som är van vid restaurangrestriktioner och förbud på det ena och andra området verkar det direkt befriande, att han kan gå in på en restaurang och inläta sig i samtal med vilt främmande personer, dricka vad han vill utan att bli kontrollerad och att det hela taget rör sig utan att riskera att bli utkastad av en handfast dörrvakt.

Hur ett rån iscensättes.

För att på nära håll studera det danska folklivet i huvudstaden söker man sig gärna till Nyhavn, där det är dans och servering från tidigt på förmiddagen till midnatt. På ytan förefaller detta fria och glada liv naturligtvis lockande för en svensk, som är van vid förbud — och så glömmar han att kontrollera i vilka slags sällskap han hamnar. Herregud, alla människor är så så vänliga och rara, så varför skulle han inte bjuda på ytterligare en bägare? Men ofta uppför sig de härda stamkunderna i Nyhavn som om de fått mera i sig än de tål, bara för att få svenskarna att tro, att de befinner sig på samma "väglängd" i friska om bergning. Liksom helt apropå framställs förelaget om att "nu ska vi fortsätta att ett annat ställe". Naturligtvis är den glada, frigjorde svensken med på noterna — och så passar hans följelagare på att plocka honom i porten till det skumma stället dit den vilsledele taxichauffören fått order att köra. Så står svensken där plötsligt med mörblått kropp och byxficksminkor, d. v. s. med tom bors och plånbok.

Svensken kysser med förtjusning flickan i bilen.

Nyhavns-rånarna använder sig nästan alltid av någon stöt flicka som lockbete. Hon låter i början påskina, att hon är förlovad med den ena av de två eller tre, hon är i sällskapet med, när svenskarna dyker upp på arenan, men så blir hon plötsligt klar i den trevliga och tilltalande svensken.

Efter några omgångar snapsar och öl blir man sommar gästa hålla sig i handen liksom hon inte har något emot att han kysser henne i näsen. Det är den vanliga taktiken — och det är egentligen obegripligt, att så många utlänningar inte kan genomskåda det hela. Det är samma slags taktik som används i hankvarteren i Amsterdam och Marseille. Varje gång polisen får besök av en nedslagen svensk, som varit ute för dylikt sällskap, kan man nästan skriva rapporten utan att ha hört svenskens berättelse. De upprepar sig med hanal trivialitet.

Lyssna inte på folk som vill låna tandsticker.

När en person i Köpenhamns utkanter bejdär en förbipasserande och ber om en tandsticka bör han ju genast på svaret, om det är en "glad" utlänning han har av göra med. Då dyker handen ner efter plånboken — och rånaren är borta. Denne känner kvarterets alla krok-vägar och gömställen medan svensken inte har någon aning om annat än just den gata han går på. Och det hela har gått så fort, att han inte har minsta ledtråd av hur rånaren sett ut. Polisen råder därför alla utlänningar att inte stanna då de blir tilltalade på gatan av främmande personer och det rådet har nog räddat många uppmärda svenskar.

Båtarna ut till Hallands Väderö hade rekordfart i går.

8 Söndagen efter Trefaldighet.

NÄR SKOLEN VAR UNGT I SÖDRA HALLAND.

Sabbatstankar

Var och en, som hör dessa mina ord och icke gör efter dem, han må liknas vid en oförståndig man, som byggde sitt hus på sanden. Slagregn föll, och vattenströmmarna kommo, och vindarna blåste och slog mot det huset, och det föll omkull, och dess fall var: stort.

Matt. 7: 26, 27.

Den vite mannen tog sig för att bygga ett pråktigt hus, det högsta sedan Babels torn. Det var byggt på kristen grund och sträckte sig ut över all världen. Kulturs herliga tempel blev småningom en Marmons nejdel, och det kristliga trängdes undan. Själva grunden ville man få bort. Det ropades på frihet. Huset skulle stå fritt. Det blev ett styvt arbete att skaffa utom hälleberget. Man borrade och sprängde, men då föll huset för krigets stormar. Nu är inte mycket kvar. Hatets vindar tjuva i ruinerna.

Det var en oförståndig man den vite mannen. Han hade efter Jesu ord men gjorde icke efter dem. Profeten har gått i fullbord. Om vi ej bättre oss, försvinner vår civilisation, och vi komma tillbaka till barbariets ständer. Så oförståndiga hava denna världens vise varit, att både den vite mannen och hans storker utplånas från jorden. När anden försvinner, återstår endast det stoft, varav Gud skapade människan. Materialismens lära har förförat årtusener den flitiga arbeten. Den högfärdiga gudsförnekelsen har tagit väl signen från Adams barn. Jorden blir öde och tom, såsom den var i begynnelsen.

Detta är sanning. Vi hava ju själva upplevat förödelelsen om än på långt håll. Kännningarna göra sig dock påmind. Tillgångarna börja sänka även hos oss. Ett allmänt förfall rycker oss allt närmare in på livet.

Den kristliga världen liknas vid en oförståndig man, som hade hört Jesu ord men icke gjorde därefter. Det finns många oförståndiga människor. Ty hur många öra väl de, som leva sitt liv enligt Herrens ord? Lärar han vi fått, men huruvida är livet? Det bygges sällan på den rätta grunden, på tanklöshet på intet. Därför blir det ej heller någon lycka i hemmet eller välslignelse i arbetet. Prentionerna stiga i höjden men tvings snart ner. Frid i själen och glädje i Gud kunna vi få äga, om vi blott hålla fast vid Herren och söka tjäna honom i ödmjukhet, irlighet, kärlek och lydnad.

Det är oroligt i världen. Vi ängslas för vad som komma skall, och denna oro ökas av tidens jakt och brändsa. Vi behöva ro, vi behöva styrka att kunna möta vad som helst. Vi behöva en trygghet i alla väder, i vredens stormar och i sorgernas slagregn. Denna ro, denna trygghet, denna själslstyrka att kunna ta emot hårda stötar får vi av Herren. Hans Ande är kraftens Ande, och den, som Anden bekräftar, är starkare än andra människor. Denna gudsförtröstan är en fast grund, som håller i både liv och död.

Jesus säger, att den är en oförståndig man, som gör efter hans ord. Så oförståndiga borde vi alla vara. Vore vi så, skulle vårt liv lycka sig, ty huset på hälleberget föll icke. Vill du se den största byggnadsverket i världen? Gå då och ställ dig tytt bredvid, när en mor läser afnötten med sina små barn! Vad gör hon? Hon lägger grund. Hon lägger grund till den största av alla byggnader, grund till människors andliga liv, lycka och välfärd. Hon grundlägger kommande generationers kristliga kultur. Det ta år värlstas uppgift. Att upp skatta och uppmuntra detta grundläggningsarbete, ty därpå beror folkets framtid! Har du inte annat arv att ge dina barn, så är det nog, att de i hemmet fått lära sig gudsförtröstan och gudsförtröstan. Den grunden består, om än allt annat sviker.

M. Sv. p. 343.

Vi bygga ej på Isan sand,
SA skäl en kristen ävara,
Vi äro alltid i Guds hand,
Vi kunna trygga vara.
Vi bygga på den fasta grund,

Lönnbränning.

— Av chefredaktör OSKAR SJUNNESSON. —

Lönnbränning är just ingen nyhet för svenska folket. Då husbehövsbrännningen avskaffades i mitten på 1800-talet, var det många, som inte kunde föreställa sig alldeles heta upp med ett brinna. Och på många håll brändes det i smyg ändå in på 90-talet. Länsmännen skulle ju se till att omligheten stävades, men de kunde ju inte ha sina ögon och öron och inte sin näsa heller överallt. I Grimnallunda bygdens bjöds det på "buskabarnin" lite varans i stugorna, men då det blev fråga om var det kommit från var det inget som visste något. En del hembrännare blevo ju draga in till tinget och deras redskap togs i beslag, men de flesta klarade sig.

Men det inte bara lönnbrändes, det lönnbrändes också. Särskilt var det en garvinnemakare uppe i Risult — Kalle Brögk kallade de honom för att han brukade sitta bred till "pöcker" — som hade en storstad trafik. Och han drev det så fentofnigt att länsmännen aldrig fick honom fast. I huset var en kammar med en lucka i väggen och en hylla där. Man satte sin flaska på hyllan, lämnade gärna bredvid och gick så på en stund. När man så kom in igen var flaskan påfylld och pengarna väck. Trafiken pågick i flera år och skulle kanske gått än i denna dag om inte Kalle Brögk själv upplått sig. Det är väl föreställt att den här teringen haft någon välslignelse med sig.

En av de värsta lönnbrännarna var Jakob i Hönökulla. Han hade brände och sålde, men länsmännen — det var den ryktande Hinnam Hammar — kunde inte komma till honom på något vis. Han var stundt gång på gång och det gjorde husransnack hos honom, men han klarade sig alltid. Det märkvärdigaste var att man aldrig hittade några redskap hos honom, antingen man kom natt eller dag. Nu låg gården tillämligen avsådes och det såg som rutorfönster, så låget lönnbränd sig rätt bra för smygbränning.

Men länsmännen hade i alla fall gott sig tusan på att han skulle få Jakob fast. En dag kom han åkande upp till Hönökulla med två fjärdingsmän i bak-sittet, både Grimnallunda fjärdingsman och grannskolens. Denne sist, Kristoffer i Tingared, var en ung karl, lång och grann.

Länsmännen och hans hjälpare väntade på honom och på nästan allt vad som fanns i gården, men de funno inte ett spår av det de letade efter.

Länsmännen var arg som ett b, men Jakob och hans folk hade blivit kommit. Men just som de satt sig upp i vagnen kom Jakob ut på trappan och vinkade med en brännvinsflaska.

— Får det inte vara en reseknapp? sporde han.

— Res åt heliskt! skrek länsmännen och gav hasten ett rapp så han för i väg som ett skott.

Nu var historien emellertid inte slut med detta, ty länsman Hammar hade som sagt gett sig sjutusen på att han skulle ha tag i Jakob och hans folk. Och därför blev det avtalat att Kristoffer, som var minst något i orden, skulle försöka att i all tysthet leta ut hemligheten. Kristoffer var inte ovillig för uppdraget. Se det var så att den flin-

ten Jakob hade ett par riktigt granna döttrar, och Kristoffer, som var ung och glad vid flickor på den tiden, hade hunnit få riktigt gott behag till dem vid det där korta besöket i länsmanens ärenden. Ja, Gud vet om han inte lätta lika mycket efter dem som efter det olagliga brännvinstryget. Särskilt den yngre, en kläck och rödrosig tös med skälmaktiga ögon och ett brunt hårbur — Men vi komma till henne sedan.

Nä, Kristoffer inackorderade sig i all tysthet på ett ställe i sköten och skulle nu försöka lura sig till när Jakob hade brännvinspannan i gång och ta honom på hans gärning. Om dagarna höll han sig mest stilla inomhus, men om nätterna gick han och snokade kring Hönökulla. Men där förmans intet mistänkt. Mörker och tystnad vidlade över gården. Det såg nästan ut som om Jakob blivit rädd och slutat upp med hanteringen. Kristoffer höll på att ge upp det hela, men usketen att ännu en gång få råka flickan, som han förest sig på, eggade honom att vara iaktlig. Och sist sist fick han sin belöning. En natt, då han gick på sitt vanliga pass, kände han en tydlig spritluk i näsan. Men märkvärdigt nog kom den inte från själva gården utan från en skoghage, som låg ett stycke därifrån. Kristoffer drog sig försiktigt dit och efter mycket letande fann han att spritluket kom från en gammal potatisållare, som var ingrävd där i backen. Ingången var dold av halm och lövrukar, men Kristoffer såg att det brann ljun därinne och ett ryck fick han upp dörren. Och här hade han nu hela historien: makkär, brännvinspanna, svultarna och rörelserna. Och mitt ibland domgenot stod grubben Jakobs yngsta och raraste tös, hon med de skälmaktiga ögonen och det bruna burhåret. Det var hon som skötte smygbrännningen.

Den fluren Jakob hade räknat ut det bra. Han hade nätt lösen till det här knöget för att han själv skulle kunna säga sig fr, ifall det skulle gå så långt att han blev dömd till d. Det var en karl, som förstod sin sak. Emellertid, Kristoffer sade "god kväll" och steg in under det låga taket.

Flickan blev förstas alldeles perplex över detta oväntade besök och visste inte vad hon skulle ta till. Kristoffer hade roligt åt hennes hjälplöshet, men det lättsade han inte om utan började med att säga att detta var en förliga sak och att han var tvungen att ta hela domingen i mån. Nu fick hon antingen må i mun och försöka godsnacka honom. Det var väl inte så farligt, menade hon, och han kunde väl låta nåd gå för rätt denna enda gången. Det torde han inte, förklarade han, och hon fick nog vara beredd att komma med till tinget och svara för sig. Då tog hon till lipen och frågade om han ville göra henne alldeles olycklig. Nej, det ville han ju inte, tvärtom, men han var tvungen att göra sin plikt, annars fick han länsmännen på sig. Men hon släppte honom inte och hur de nu stodo där och ackorderade så gav han sig till sitt. Måntro, det är inte så lätt att säga nej, då en ung och rar och rödmunnad tös står och stryker sig uppåt en och tiger och ber, helst om en redan förtut här lite behag till henne.

Dagen efter gick Kristoffer till Jakob och satte honom två ting före. Antingen slutade han genast upp med den olagliga brännvinstryget eller också blev det beslag och stämning till tinget både på honom själv och flickan. Jakob valde förstås det första, och glad var han över att slippa under för så gott pris.

Men nu gällde det för Kristoffer att klara upp affären med länsmännen. Denne hade emellertid i samma vecka fått att sysla med ett tattaredd på både ingen tid över för Jakob i Hönökulla och hans lönnbränning. Men för att vara riktigt säkert tog Kristoffer och gjorde sig jävig i saken. Han gifte sig med flickan.

SVENSKA TRAHUS.

Följande lilla historia klippes ur Tyroler Tageszeitung — förmodligen gör den sin rond på kontinenten: "Bergröstrans trähus — bygges upp på tre timmar." Herr Salström från Göteborg, köpte, byggde tre timmar, lade sig i slängen och sov. På morgonen vaknade han under bar himmel — Bergröstrans trähus hade också plockas ner på tre timmar.

Paul Nilsson.

Träslövsherden var ej tillräcknelig då han manipulerade

Hövrätten motiverar närmare upphävandet av häradsrättens dom.

Utöver vad vi tidigare i korthet meddelat rörande hovrättsutslaget mot kyrkoherden G. D. Söhrman i Träslöv har förtjuna nämnas den motivering, på vilken hovrätten stöder sitt utslag.

Efter att ha rekapitulerat de brottsliga handlingar, kyrkoherde Söhrman gjort sig skyldig till konstatörerna hovrätten att ifråga om tillgreppen ur prästlönskassan måste han anses övertygad om att hava handlat mot bättre vetande. I fråga om ytterligare tillgrepp ur prästlönskassan åren 1937—45 är det icke tillförlitligt styrkt att Söhrman i avsikt att följa förentlig brist fört felaktiga räkenskaper i vidare mån än att han sökt dölja brist till ett belopp av 12 339 kr. genom att i räkenskapsammandragen för åren 1937—1944 bokföra allm. kyrkoavgift och tillskott från kyrkofonderna på sätt häradsrätten i sitt utslag angivit. Beträffande gravvärdsmannen kan mot Söhrmans bestridande leka inses tillförlitligt styrkt, att Söhrman ifråga om dessa medel gjort sig skyldig till försörjning eller eljest oövilgen förfogad över dessamma.

Hövrätten finner till slut att Söhrman tillgripit och försäkrat omhändertagande medel i tjänsten, för falska räkenskaper, för döljande av dylt försörjning samt efter 1 jan. 1943 grov försörjning i förening med uppsatt förbrytelse i tjänsten för egen del.

Av att i målet av medicinalstyrelsen den 20 nov. 1947 avgivet utslag rörande Söhrmans sinnesbalkenhet samt vad i övrigt förkommit finner hovrätten det emellertid ådagalagt att Söhrman vid begärdet av de gärningar, till vilka han sålunda gjort sig skyldig, befunnit sig i sådant sinnesstånd, som åves i 5 kap. 5 par. strafflagen enligt lagrummens lydelse före den 1 jan. 1946.

Då gärningarna förtydliga skall vara strafflösa, provade hovrätten lagligt att, med upphävande av häradsrättens utslag i vad Söhrman därigenom dömts till straffarbete samt att vara avsett från sin tjänst som kyrkoherde och från prästämbe, förklara Söhrman icke kunna fällas till ansvar i målet.

Jämlikt medicinalstyrelsens utslag är Söhrman icke i behov av vård på sinnessjukhus men bör ställas under tillsyn av vederbörande psykiatriska hjälpverksamhet.

I häradsrättens utslag i övrigt fann hovrätten ej skäl göra annan ändring än ifråga om skadeståndet till församlingen. Dagens storkommandes tidning.

Församlingen skall själv stå sina kostnader i målet i hovrätten. Hovrättens dom är enhälligt.

Östra Karup

Östra Karups frivilliga brandkår

Hade i torsd. årsmöte å caféet i Ö. Karup underordningschef av hr. Artur Johansson, Eskilstorp. Styrelse och revisionsberättelserna förordats och ansvarsfrihet beviljades. Av berättelsen framgick, att åren haft 16 utryckningar under året.

Till styrelseledamöter för tre år omvaldes de i ur avgående hr. Gunnar Paulsson, Gräsryd, och Nils Eriksson, Hemmeslövs strandbad. För två år omvaldes hr. Artur Johansson, Eskilstorp och Einar Månsson, Petersberg. Till suppleanter omvaldes Artur Johansson, Eskilstorp. Till ord. för innevarande år omvaldes Artur Johansson, Eskilstorp, och till vice ord. omvaldes Einar Månsson. Till revisorer omvaldes Allgott Sebelius, Hemmeslövs och Josef Pålsson, Hemmeslövs strandbad, med Albin Nilsson, Eskilstorp och Harald Nilsson, Stjärnvik, som suppl.

Till brandchef utsågs för tre år Gunnar Paulsson samt till biträdande brandchef Nils Eriksson, Hemmeslövs strandbad. Till vice brandchef för Karup valdes Artur Johansson, Rosendal och till vice brandchef för Hemmeslövs Einar Månsson, Petersberg.

Till ombud vid Svenska brandkårens riksförbund utsågs Ha-

Olika mjölkkningsmetoder vetenskapligt bedömda.

— Av docent NILS KORKMAN, Lantbrukshögskolan, Uppsala. —

Vid Lantbrukshögskolans institution för avels- och raslära utfördes för tillfället en serie försök i avsikt att klarlägga en del faktorer, som påverka juvertömningen hos mjölkkor. I det första, nu slutföda avsett om denna undersökning har man främst försökt belysa mjölkkningsmetodens inverkan. Hinnades härmed har dock även studerats en del allmänna faktorer inverkan på juvertömningen och frågan om koras individuella egenskaper i detta avseende. Mjölken strömningens hastighet har bestäms sålunda att mjölkkningskärlet upphängts i en fjäddväg varefter viktökningen bestäms var femtonde sekund. Efterföljande har utförts för hand och mängden eftermjölk har bestäms med ett måliglas.

Olika mjölkkningsmetoder ha jämförts med varandra. Spenkopparna ha påsatts utan föregående behandling och juverbehandling har utförts med såväl varm fuktig dock som med torr dock. Vidare ha olika långa intervaller till lämplast mellan juverbehandling och spenkopparnas påsättning, från omedelbar påsättning till intervall på 30 minuter.

Resultat av olika mjölkkningsmetoder.

Det har visat sig, att då spenkopparna påsätts omedelbart utan föregående behandling blir mjölkfödet svagare under första minuten. Detta gäller särskilt kor i låg produktion. Ju högre dagsavgivning korna för tillfället ha, desto snabbare synes korna ge ned mjölken och desto mindre förbehandling erfordras, och då dagsavgivningen är 25 kg. eller mera, synes någon egentlig förbehandling knappast behövas. Någon tydlig skillnad i huru korna ge ned mjölken är dock inte behandlas med varm, våt dock eller med torr, icke upvärmad dock, har ej kunnat iakttagas.

Däremot inverkar en fördöjd påsättning av spenkopparna i de flesta fall tydligt på mjölkfödet. Strömningens hastigheten minskar och tömningskurvan blir flackare. En väsentlig förlängning av intervall mellan förbehandling och spenkopparnas påsättning har nämligen ett ogynnsamt inflytande på mjölkkningsförlöp. Däremot har ej någon tydlig skillnad kunnat iakttagas mellan påsättning efter en eller påsättning efter två minuter. För en snabb juvertömning har det visat sig fördelaktigt att börja eftermjölknings med maskin relativt tidigt, så snart mjölkströmmen visar tydlig tendens att minska. Detta förarande medför nämligen att mjölkkningsförlöpet avsevärt förkortas.

Mindre eftermjölk hos unga kor.

Det har även framgått att åtminstone i den bestämt inga i denna undersökning utförts en tydlig skillnad finns mellan kor i olika åldersklasser. Mjölkfödet är i allmänhet starkare hos de unga korna, och dessa kor lämna även mindre eftermjölk. Mjölkkningsförlöpet sålunda även kortare och maskinet mjölkning bör alltså även vidtaga tidigare, oftast redan efter cirka 2 minuter. Även synes det som om unga kor i låg produktion skulle snabbare ge ned mjölken än äldre kor vid samma låga produktionsnivå. De högmjölknande korna ge däremot i allmänhet snabbt ned mjölken oberoende om de är unga eller gamla. Hos de äldre korna är i de flesta fall mjölkfödet under mjölkknings längsamheten och eftermjölkkningsförlöpet betydligt större. Som normal mjölkkningsförlöp, innan maskinet mjölkning börjar, kunde man för äldre kor ange ungefär 3 1/2 minut. De individuella olikheterna, öko dock särskilt hos de äldre Årsklasserna betydande och tiden för maskinmjölkningens början bör alltså helt bestämmas skilt för varje kor. Det synes även fullt tydligt att årtliga olikheter finnas mellan korna i avseende till juvertömningens förlöp, vilket måhända borde leda till att på olika åldersklasser ej skulle tagas efter med särskilt svagt mjölkfödet, eller i varje fall till att i urkvalva ej skulle uppföras efter dylika kor.

Snabbmjölkning.

Vid maskinmjölkning bör man sträva till att mjölkknings utföres så snabbt som möjligt. Detta medför att kornas juverhälsa bättre bevaras och att arbetstiden förkortas. De utförda försöken visa även, att minst lika mycket mjölk utvinns, om mjölkknings utföres på kortare tid, som om spenkopparna få sitta på länge. Ur de nu utförda försöken kan man utläsa, att följande åtgärder bidraga till att nå i detta avseende goda resultat.

1. Juvert avskorna före mjölkknings början med värmare eller torr (aldrig kallvat) handduk. För kor i hög produktion och särskilt då för unga kor skall denna behandling utföras rätt snabbt och spenkopparna påsättas inom den första minuten räknat från behandlingens början. För kor i låg produktion och särskilt de äldre kor bör behandling utföras omsorgsfullare och spenkopparna påsättas 1—2 minuter efter behandling.

2. Maskinet mjölkning bör vidtaga förhållandevis tidigt, omedelbart efter det mjölkfödet börjat avtaga. Hos unga kor inträffar detta oftast redan vid mjölkknings pågått cirka 2 minuter, medan hos äldre kor man i allmänhet kan börja maskinet mjölkning cirka 3 1/2 minut efter mjölkknings början. Vid maskinet mjölkning drages spenkopparna nedåt och varje juverfärd med masseras uppifrån och nedåt.

Jun.

Kvinnorna har också skyldighet att gå till valurnorna i år

Röstning i höst bör vara en medborgerligt plikt.

Inom alla politiska partier framhålls det med eftertryck att inför höstens val gäller det framför allt att mobilisera och aktivisera kvinnorna, att göra dem mera politiskt intresserade och politiskt medvetna och få dem att inse att rösträtten är inte bara ett rätt uttryck också är en medborgerlig plikt. Men kanske på att kvinnorna utgör större delen av väljarkåren kan man lugn säga, att kvinnorna skulle kunna avgöra värdet utgång om de "kvinnagratt" gick till valurnorna i höst.

— Det har otaliga gånger framhållits, att kvinnornas insatser i såväl fackligt som politiskt hänseende lämnat mycket övrigt att önska. Tyvärr kan detta påstående icke bestridas, om ook en ändring till det bättre saktas men säkert kan konstateras. Med de utomordentliga framgångar vi har inregistrerat på senare tid borde en ökad aktivitet inom kvinnoleden vara en självklar sak. Att se till att detta blir fallet måste därför bli vår främsta uppgift inför det stundande valet. Det gäller framför allt att med personlig agitation påverka kvinnor att de möter upp till valurnorna.

Det är Kommunalarbetsrätten, organ för kommunalarbetsförbundet, som är ovan ger sin syn på "kvinnofronten". Tidningen säger i fortsättningen bl. a.:

"Med tanke på att vi kvinnor är i majoritet bland väljarna, bör det vara en hederssak att vårt valdeltagande procentuellt blir vida högre än männens. Vi har inte råd att stå slös och likgiltiga inför vad som händer och sker. Vi har ingen rätt att kritisera andras handlingsätt om vi själva uraktlåter att göra vårt plikt".

Till sist skriver tidningen: "Vi tror att det är psykologiskt klokt att inför kandidaturerna vid vala många duktiga kvinnor. Vi har framför allt att tänka på att det är givetvis till stor del vårt eget fel att vi ej bättre bevakar våra intressen. Men vi hoppas dock att vi skall komma så långt, att kvinnorna själva förtäga vikten av att verksam deltaga i arbetet och på så vis vinna gehör."

DET GAR FÖR SIG.

— Nej, man kan inte komma någonstans här i världen om man sover.

— Jo, om man har sovningsbilytt.

ALSKVÄRT.

— Jag är inte mig själv i dag, kladdade han.

— Gråttit, sade hon.

Dagens namn:

ALEXIS.

Solen går upp kl. 3.40 och ned kl. 20.55.

Morgondagens namn:

FREDRIK.

Solen går upp kl. 3.42 och ned kl. 20.53.

Måndagens namn:

SARA.

Solen går upp kl. 3.44 och ned kl. 20.52.

DAGENS DIKT:

Redan ljusnar julnatten.
Redan klarar himlen rött.
Nysa min ålskade har somnat
vid min sida tryggt och trött.

Redan vaknar fågelsången,
sätta sjunga pulsens slag.
Varm och klar i hjärtat vaknar
livets långa lyckodag.

(KARL ASPLUND.)

DRAPANDE.

Det nya stjärnfyndet hade sin första pressmottagning.

Vid ett tillfälle uttryckte hon sin beundran för pengarnas makt.

— Skulle ni kunna gifra er med en man, blott han ägde en miljon, undrade en av journalisterna.

Det skulle hon kunna, sade hon.

— Skulle ni kunna gå med en man, om han gav er en tia?

Den unga stjärnan blev blodröd i ansiktet.

— Vad? Vem tror ni jag är! vrålade hon.

— Tack, det vet vi redan, sade journalisten. Nu gäller det bara att få ihop lite text också.

— Om någon förälskte kyssa mig skulle jag samerligen säga honom min mening.

— Det skall verkligen bli roligt att höra er mening fröken Ingeborg.

Betty Gråble förtjänar enligt den senaste statistiken fyra gånger så mycket som president Truman.

Andä finns det dom som anser att presidenten har sina stora förtjänster.

FORENKLAT RATTGÅNGS-FÖRFARANDE.

Möjligt naturligtvis att ni har hört den fört.

Den är alltså om de tre skandinaviska, en svensk, en dansk och en norskman, som kom till Amerika och beslöt att gå i land och tala på stan tillsammans.

Det var emellertid kient med deras engelska. Allt vad normannen kunde säga var "yes", svensken kunde säga "plenty of money" och dansken "all right".

— Nå, de kom i land gick en bit och hittade en död man på en trottoar.

De stannade och betraktade den döda. De så kom en polis och frågade: "Did you kill that man?" "Yes", svarade normannen. "Why?" sade polisen. "Plenty of money", sade svensken. "You are under arrest", sade polisen. "All right", sade dansken.

Ja — och så blev de hängda.

GRANNAR EMELLAN.

— Hur gick det till? frågade hans vän.

— Jo, du förstår att härnäst skickade han mig en öljensan och grev att jag borde använda den, när jag satte i gång gräsklipparen klockan sex på morgonen.

— Vad svarade du då?

— Ingenting. Jag bara sånde tillräckligt ojäkann och bad honom använda den på sin fru, när hon började sjunga klockan 11 på kvällen!

I NODEN PRÖVAS...

Henry bodde i en förstad och åkte hem varje kväll i sin bil. En kväll gick bilen sönder strax utanför staden. Midnattstimmens slog och Henry hade ännu inte hunnit hem. Hans oroliga hustru telegraferade då till sex av hans närmaste vänner och frågade om de inte hade sett till hennes Henry. Nästa morgon hade hon sex telegram, som alla lät: — Henry ligger över hos oss i natt.

— Jag trodde förstås att det var kärlek vid första ögonkastet, men tror du inte karlen ringde i morse och bad om ursäkt.

Högsommar.

Av KARL WILLIAMS.

Runt de rödvita gårdarna i byn

brinner sommaren på höjden av

sin fägring. Björkarna vajar söm-

nigt i sina tunga släp och bildar

skymmande, alkovert av grönska

och doft och bin surrar i backar-

nas soldruckna söderluter. Redan

har kastanjerntänt sina exotiska

blomfacklor och i äppelträden tyn-

ger karten i grenarna.

Det är skönt att leva tycker

människorna och fåglarna och alla

de fyrfötiga djuren ute i markerna.

Byn är så städad och fin som om

den stått upp ur ett bad och alla

gårdar verka rena och högtids-

klädda. Högsommarens lördags-

kväll är full av förväntningar och

det vilar en obeskrivlig helgdays-

fröjd över landskapet. Det är som

om alla väntade sig något särskilt

av den, de gamla av vila och be-

haglig ro, de unga en stormande o-

roberda av förhoppningar och löf-

ten. Ungt folk sitter inte inne en

sådan kväll. Arbetet för dagen har

jämats ut i och med solens lut-

ning mot horisontlinjen och litet

plock här och där inom- och utom-

hus avslutar det hela mot en ar-

betsveckas fullbord.

I varje gård i byn är det unge-

far enadad. Kräken har fått sitt

och husets folk lägger syslorna

sidosidorna och grönskan där

ute i sommarens lustgård ropar på

de unga och i kamrarna och stug-

or kläder man sig fin för att gå

ut. Hela den ljusa sommarnatten

är till för älsklig och vandring och

nattnacka. De gamla och barnen

kan gå sova.

Yttergårdens dräng kommer ö-

ver gårdsplanen från stallet. Han

är ett helt studium. Känslan av

lördagskväll återbespeglar sig i hela

hans gestalt, han vet att en ar-

betsvecka är slut och att flickan

och sommarnatten väntar. Han

drar på heldagskläderna uppe på

kamrarna och sjunger och visslar

hela tiden. Och kommer ut i skym-

ningen, tvättvatten och blank i hä-

ret, blomma i knapphållet och ci-

garr. Han är arbetsförl och han

styr stegen vart han vill. Han kan

välja bland flickor och träffa kam-

rater och tala om upplevelser.

Han är lördagslycklig i all enkel-

het. Han vet vart han går, då han

smiter om den rödfärgade lagräs-

knuten och försvinner bland björk-

skåla, som slår ihop om honom

och ett böljande grönt hav...

Flickorna i Hulegården går ned

för backen från gårdsplanen med

trippande steg. De är röda och vi-

ta och sommarfagra. De är syskon

kända, men Britta, som är tjugo år,

är mörk i ögonfransar och hår,

modan Rut är ljus som en sky.

Det är svårt att säga vilken av

dem som är vackrast, men båda

har något av nattljus och linned-

of i ögonen. De fnittrar och pra-

tar och böjer sig ner och plockar

konvaljer vid stigen. De går över

spången vid ån under ett valv av

blommande häggar och kommer

ut på den vita byggen, som ligger

som en överaskning, där genvä-

gen mynnar ut i björkskogen.

Därmed på vägen står Ewald,

en av storbönderna i byn och vän-

nar. De är en rejäl soxa, med håll-

ning och skick som en herrekrä-

ftast han hänger efter jordbruks-

redskapen från morgon till kväll.

Han skall överta Ekshämmen

efter sin far en gång och sköter re-

dan alltså som så gott som på

egenhand. Det är ju som det skall

vara där det endast finns en son

på gården. Ewald är stovstark och

solbränd, har blåa ögon och fris-

ska, stäta hår.

Det är den äldsta av Hulegårds-

syslarna han väntar på och Britta

rodnar vackert under pannlockna

na då han kramar hennes hand

i ett kärmt möte. De båda ha

redan försiktigt talat om sin fram-

tid gemensamt och båda har en

ljus aning om att så skall bli. Och

det är denna aning, som drar dem

med magnetisk kraft tillsammans.

Kärlek skall det väl på det gamla

språket för alla och en var.

Alla tre står stilla en stund un-

der den stora hängbjörken med

det sidenmjuka grensläpet, som

pänner om brudstjörten. Ett drag

spelar ljuder uppe ifrån ekbackarna

vid dansbanan och folk skymtar

på stigarna som bär dit. Rut tar

sitt parti och säger adjö och trip-

par i väg dit bort. Hon vet att

Britta och Ewald har sitt för sig

sålva och hon är inte avundsjuk

på dem.

Petrus.

SOMMER.

Av J. Anker-Paulsen.

LANGS HVER EN AKER OG HVERT ET DIKE
GAAR DROMMEN FRAM I SITT BLOMSTERFLOR.
JA, HER ER VISSELIG HIMLENS RIKE
OG HER ER VISSELIG HERRENS SPOR.

SE, HER I DISSE SMAA BLOMSTERLIER,
HER VIDNES HOIT OM EN EVIG MAKT.
HER GAAR DE SKJØNNESTE HIMLENS STIER
OG HER STAAER HIMMERIKS ENGLER VAKT.

MEN HAN, SOM IKKE SER LYSE ENGLER
PAA DIKETS BØLGENDE SILKESTRAA
OG PAA DE DUNEDE BLOMSTERSTENGELER,
HAN KAN EI SOMMERENS GUD FORSTAA.

HAN GAAR MED LUKKEDE, BLINDE ØINE,
ER UTEN LYSKE OG UTEN FRED.
HANS HJERTE ER SOM ETT HAV AV LØGNE,
MEN HAN, SOM SER, KHELER STILLE NED.

JA, HAN SOM SER, HAN ER HIMLENS KAARNE,
OG HAN SOM SER ERA AV VISMOM FULD.
HAN ER AV SLEKTEN DEN GUDEBAARNE
OG ANER HIMLEN I JORD OG MULD.

MEN HAN SOM GAAR AD DE LYSE VEIE
MED SJELEN SMITTAV AV TVIVLENS FUKT,
HAN FAAR SAA SANDT INGEN FRED I EIE;
FOR HAN ER HIMLENS RIKE LUKT.

MITT HJERTE SYNGER PAA GRØNNE SKREINTER:
VELLSIGN VAAR SOMMER ENDNU EN GANG.
LAT TONE SOMMERENS SAKRAMENTER,
LAT SJELEN BRISTE PAA NY I SANG.

NAAR SJELEN NYNNER SMAA SOMMERVISER,
DA BÆRES HJERTE MOT SKYEN OPP,
OG SKJØNNE, DUFTENDE PARADISER
GAAR MOT MITT HJERTE MED BLOMST OG KNOPP.

Arbetsledaren.

— Av agronom Tor Wigström, Stockholm. —

Man hör ibland sägas, att den eller

den förmånen att "ta folk". Vad

innebär då detta? Varja beror det att

just han kan få sina underlydande med

sig och att de se upp just till honom,

under det att hans kollega, som ju också

är en bra karl, jämt har besvärli-

gheter med sitt folk? Ja, ett fall av

attomande svar på dessa frågor skulle

kunna tyda en hel bok, men här ska vi

vi endast försöka väcka en smula efter-

tanke och i bästa fall väcka intresse

för de reaktorer, som skapa en god ar-

betsledare.

Först och främst, vilka egenskaper

bör en förstklassig arbetsledare besit-

ta? Kort och gott alla de goda egen-

skaper som man vill se hos sin över-

ordnad, men som man ofta har så

svårt att tillägna sig själv.

Alltså, en arbetsledare bör vara ut-

rustad med mera fast ihärdighet samt

kroppslig och själslig spänst än sina

underlydande. Han bör också lägga ner

den svårdefinierbara faktorn, som heter

entusiasm i sitt arbete. Sådant smittar

av sig och har han därt en mycket god

förmåga att hålla arbetstakt och ar-

betsledare vid liv. Han skall aldrig be-

trakta sina arbetare som nummer utan

intressera sig för dem som människor

och låta dem arbeta under ansvar. Man

behöver i detta sammanhang endast

begrunda det träffande talesättet: "Den

förmån, som håller sina underlydande

hederaktiga helig, besparar sig tio

kontrollanter." Arbetsledaren skall "ve-

ta vad han vill". Han skall ofta kunna

fatta snabba beslut och får inte inge-

het varit vållande till ett misstag är

en skälv och som strängt sakligt till-

rättvisning på sin plats. Inga i sådana

fall aldrig på personligheter och se till

att tillrättvisningen sker "mellan fyra

ögon".

Litet var har Ni skäret arbetat un-

der förmån, som gitt oklara och tve-

dygande. Detta har, vilket Ni skäret

även kan erinra Er, skapat en viss irri-

tation och många gånger även oönska

missälligheter. En order skall vara

tydlig och vägledande och utsläpas med

klar och naturlig röst. Den skall ge be-

sked, om vem eller vilka, som ska ut-

föra arbetet, vad som skall utföras, var

arbetet skall utföras och hur arbetet

skall utföras och om arbetaren ej för-

ut, vet det, varför det skall utföras.

Ofta kan det vara på sin plats att även

tala om, när det skall göras och när

det beräknas vara färdigt. Utreda ej

för många order på en gång till en och

samma arbetare.

Här har endast talats om de perso-

nliga egenskaper, som "gör" arbetsle-

daren. Givetvis måste denne även, icke

minst inom jordbruket besitta stora

tekniska kunskaper. Arbetsledaren

skall alltid kunna säga "så här skall

saken utföras". Han skall också kunna

saga hur lång tid arbetet normalt bör

taga i anspråk, om arbetet utföres på

ett rationellt och effektivt sätt.

För att Ni till slut skall kunna döma

Er själva om Er er ett betyg som ar-

betsledare, studera endast hos Edra un-

derlydande och se om Ni med gott sam-

svete kan svara "ja" på några frågor

som dessa: "Uppträder jag bestämt,

ger jag mina order klart och tydligt och

tillser jag att de utföres? Visar jag re-

spons för mina underlydande och upp-

träder jag själv korrekt? Är jag opar-

tisk? Är jag upplagd av mina under-

lydande och tar jag nota om dem? Ger

jag dem personlig handledning och

hjälper dem tillräckligt med deras pri-

vata bekymmer? Placerar jag rätt man

på rätt plats? Ha mina arbetare lag-

da? Planerar jag omsorgfullt det

arbete, som skall utföras? Har jag an-

passningsförmåga gentemot mina un-

derlydande individuella kynnen och

sinne?

Dessa små provfrågor bör endast

tjåna som exempel, vilka kunnska må-

ngåddas. Kom ihåg, att en god ar-

betsledare är en av de bästa rationali-

seringsåtgärder inom ett företag och det

allra bästa med den är, att den fördrar

ingen kapitalinsats, man ger pengar och

spar pengar.

